

25

Exposició amb motiu
de la 25a convocatòria del
Premi Pin i Soler de novel·la

PINISOLERS

EL PERSONATGE:

Josep Pin i Soler

Quan, l'any 1984, Òmnium Cultural del Tarragonès convocava per primer cop els Premis Literaris Ciutat de Tarragona i decidia que cada premi havia de servir per posar en relleu algun destacat escriptor tarragoní, junt al poeta Ramon Comas i Maduell, l'assagista, periodista i polític Antoni Rovira i Virgili i el dibuixant Ricard Opisso, va escollir el nom de Josep Pin i Soler per donar nom al premi de narrativa.

Tot i que **Josep Pin i Soler** (Tarragona, 1842 - Barcelona, 1927) va dedicar la seva activitat literària a diferents gèneres, com el teatre, l'assaig o la traducció, és en la narrativa on va excel·lir particularment.

L'any 1887 es dona a conèixer entre el públic quan edita el primer títol d'una trilogia de novel·les, *La família dels Garrigas*, a la qual segueixen *Jaume* (1888) i *Niobe* (1889). En aquesta trilogia Pin i Soler dibuixa la societat tarragonina de final del segle XIX, que viu una època de canvis socials, però també urbanístics. A les obres de Pin i Soler la ciutat de Tarragona hi és descrita d'una forma que, encara ara, és totalment reconeixible: des de les muralles fins a la Catedral, la plaça del Pallol, el Pont del Diable o el que era aleshores l'embrió del Serrallo; però el que el lector hi podrà trobar és, sobretot, l'esfondrament de la societat de l'Antic Règim i el desvetllament d'una societat preindustrial.

Pin i Soler ha estat l'escriptor tarragoní més rellevant, renovador de la literatura catalana dels segles XIX i XX. Per aquest motiu figura a la galeria de tarragonins il·lustres. Entre 2001 i 2007, Arola editors va publicar la seva obra completa en 12 volums.

Des de l'any 2014, compta amb una ruta literària impulsada per l'APELLCC, Associació de Professionals i Estudiosos en Llengua i Literatura Catalanes.

Retrat de Josep Pin i Soler (oli sobre llenç)
Autor i any: Rovira, 1943
MHT-3948
Galeria de tarragonins il·lustres,
Ajuntament de Tarragona

CRÈDITS

Producció:
Casa de les Lletres,
Ajuntament de Tarragona

Col·laboració:
Albert Ventura

Disseny:
Imatge Gràfica Corporativa i Autoedició,
Ajuntament de Tarragona

Fotografies:
Mauri, Quim Puig (imatge de Jordi de Manuel),
Hèctor García Morago (imatge de Berta Noy),

Àngels Matamoros (imatge d'Àngel-Octavi Brunet), Dimas Balaguer, Teresa León.

Agraïments:
Òmnium Cultural del Tarragonès, Joan Magí Margalef, Associació de Professionals i Estudiosos en Llengua i Literatura Catalanes (APELLCC), Biblioteca Hemeroteca Municipal de Tarragona (BHMT), Centre d'imatges de Tarragona/L'Arxiu, *El Punt-Avui*, Associació d'Escriptors en Llengua Catalana (AELC), Institut de les Lletres Catalanes (ILC) i els autors que han facilitat informació i imatges.

HISTÒRIA d'un Premi

Al llarg de 25 convocatòries, el Premi Pin i Soler ha passat per diferents vicissituds, moltes d'elles compartides amb els altres premis integrants del cartell tarragoní. En tot aquest temps han anat evolucionant el nom (que ha incorporat el del la ciutat des de 2001), el gènere (primer, de narrativa i, a partir de 2001, de novel·la) la dotació, l'editorial i les entitats organitzadores. Però s'ha mantingut intacta la voluntat de contribuir a la literatura catalana i de posar en relleu l'autor que li dona nom.

Després d'una primera convocatòria aïllada, el 1984, els premis es reprenen el 1991 i, des d'aquest moment, ja se n'ha mantingut la continuïtat. En tot aquest temps, un dels elements que s'ha mantingut ha estat l'objecte lliurat als guanyadors: la Musa dissenyada pel joier Joan Blázquez, que s'entrega des de 1993.

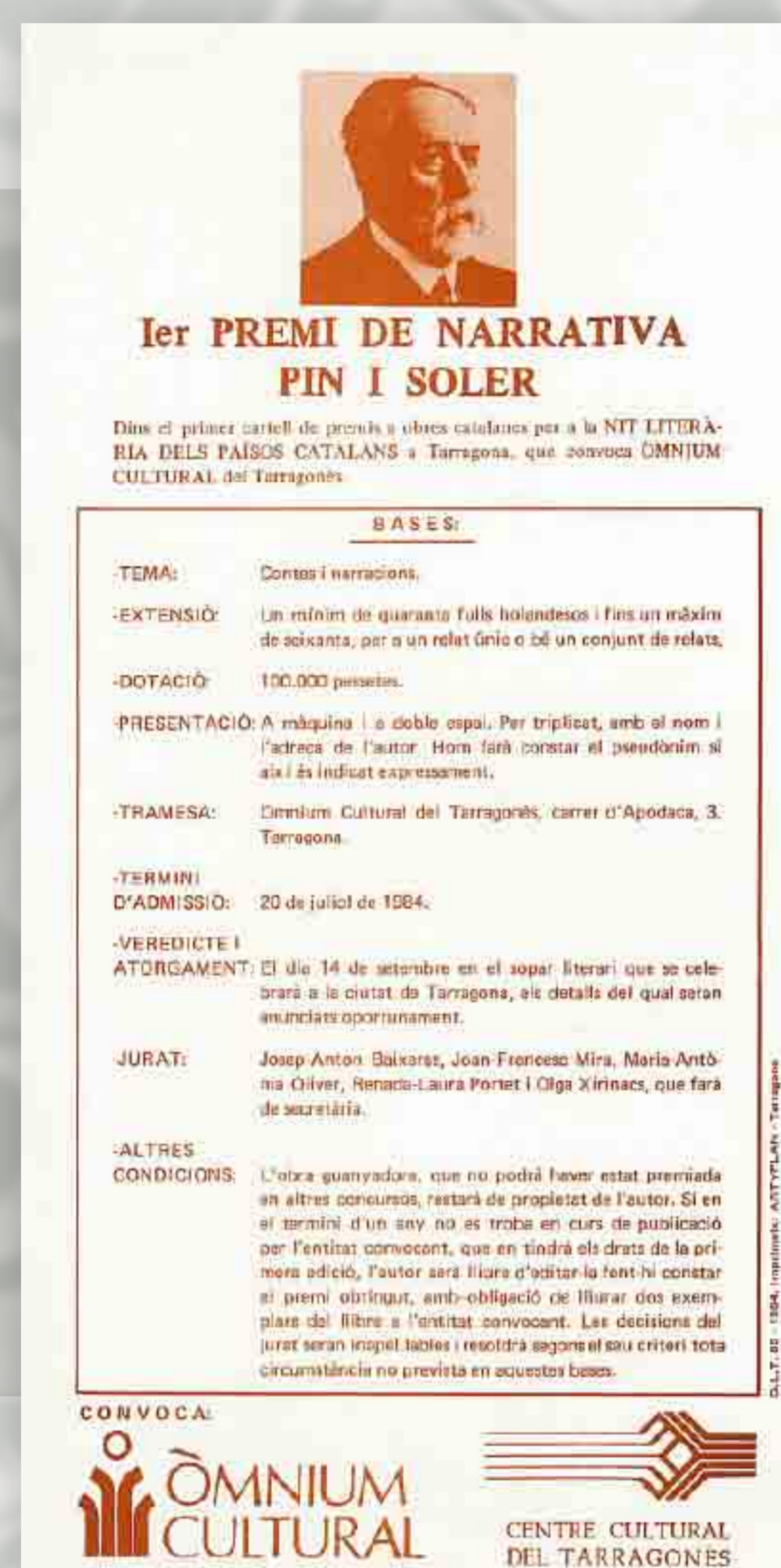
En una primera etapa, fins a 1997, el premi estava dotat amb 500.000 PTA (3.000 €), llevat de 1992, que va reduir-se a la meitat. En aquesta etapa el premi era editat per Edicions el Mèdol. A l'organització va afegir-s'hi l'ajuntament de Tarragona, a través de la Fundació Universitària Ciutat de Tarragona.

El 1997 el premi va ser declarat desert i això va empènyer l'organització a incrementar-ne la dotació fins als 3.000.000 PTA (18.000 €) en la següent edició de 1998, amb la finalitat de situar-lo en el grup dels més ben dotats de la literatura catalana. També amb aquesta finalitat, l'any 1999 la coordinació del premi va encomanar-se al departament municipal de Cultura. I l'any 2001 va passar a ser editat per l'editorial Proa.

El 2003 el premi va topar amb un problema, en detectar-se, sortosament a temps, que l'obra en principi guanyadora incomplia les bases. Per aquest motiu va ser declarat desert. La conseqüència més directa d'aquesta situació va ser canviar d'editorial. A partir de 2004, el premi seria editat per Columna edicions i la dotació pujaria a 21.000 €.

En tots aquest anys s'han presentat al Premi Pin i Soler un total de 758 obres. En les tres darreres, la xifra s'ha atansat al centenar, amb la qual cosa el premi tarragoní s'ha convertit en el més participatiu de la literatura catalana en el gènere de novel·la.

Amb tot, a la darrera edició el premi va quedar per quarta vegada desert en tota la seva història i això va aconsellar a l'organització de replantejar-ne algunes qüestions organitzatives. A partir de l'edició 25a del premi, la publicació correrà a càrrec d'Angle editorial.

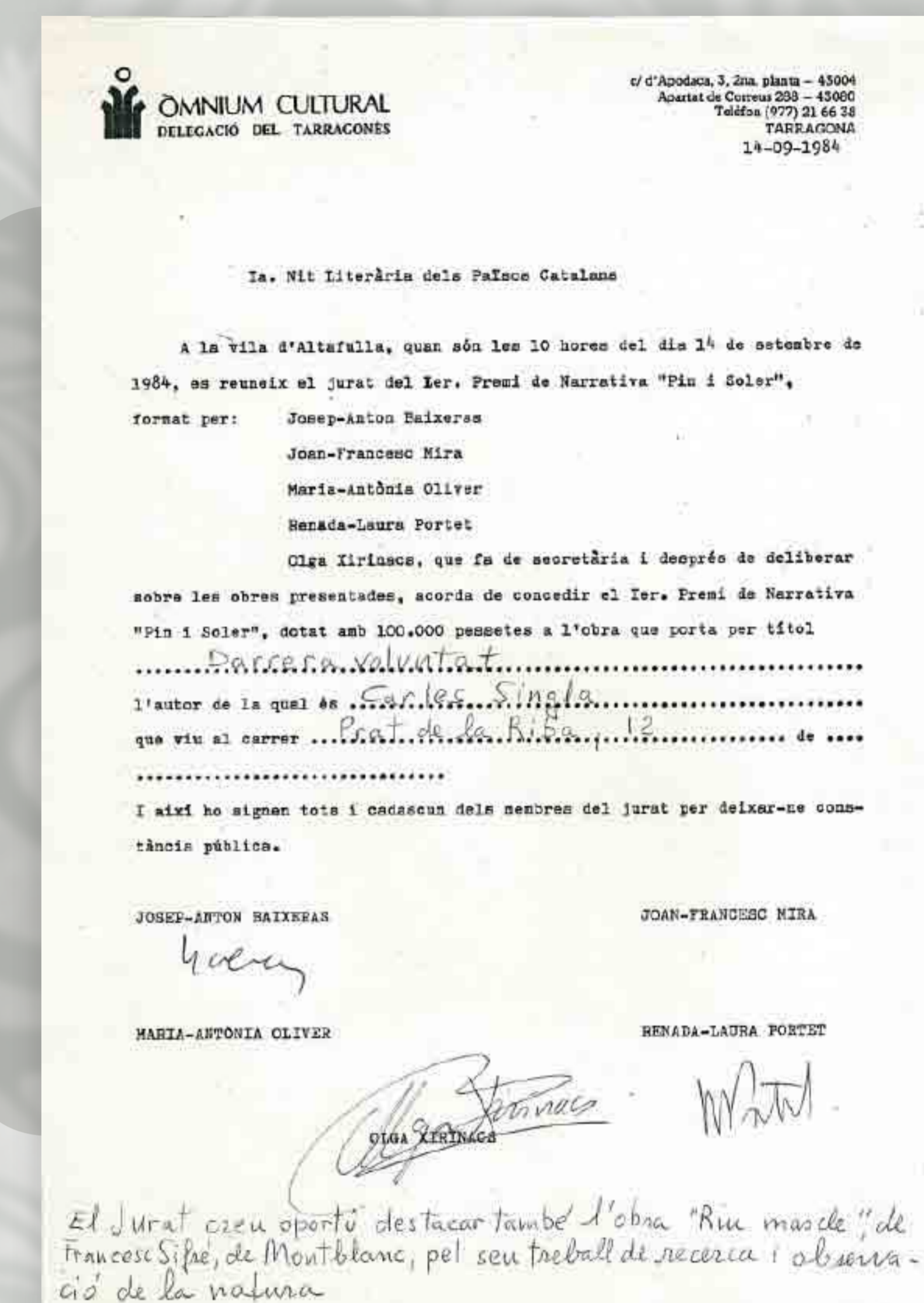

Bases del 1r premi Pin i Soler, 1984.

Aquesta ha estat la tercera etapa, que ha conclòs el 2014. En aquest període s'ha incorporat a l'organització el Centre de Normalització Lingüística. La primera obra guanyadora en aquest temps, *Terres de lloguer*, d'Antoni Pladevall, és la que ha aconseguit millors resultats de la història del premi, amb un total de cinc edicions. Altres dues obres premiades, *Tot el que hauries de saber abans d'estimar-me*, de Gerard Guix (2010), i *Llocs que no surten als mapes*, de Berta Noy (2012), van ser traduïdes i editades en castellà.

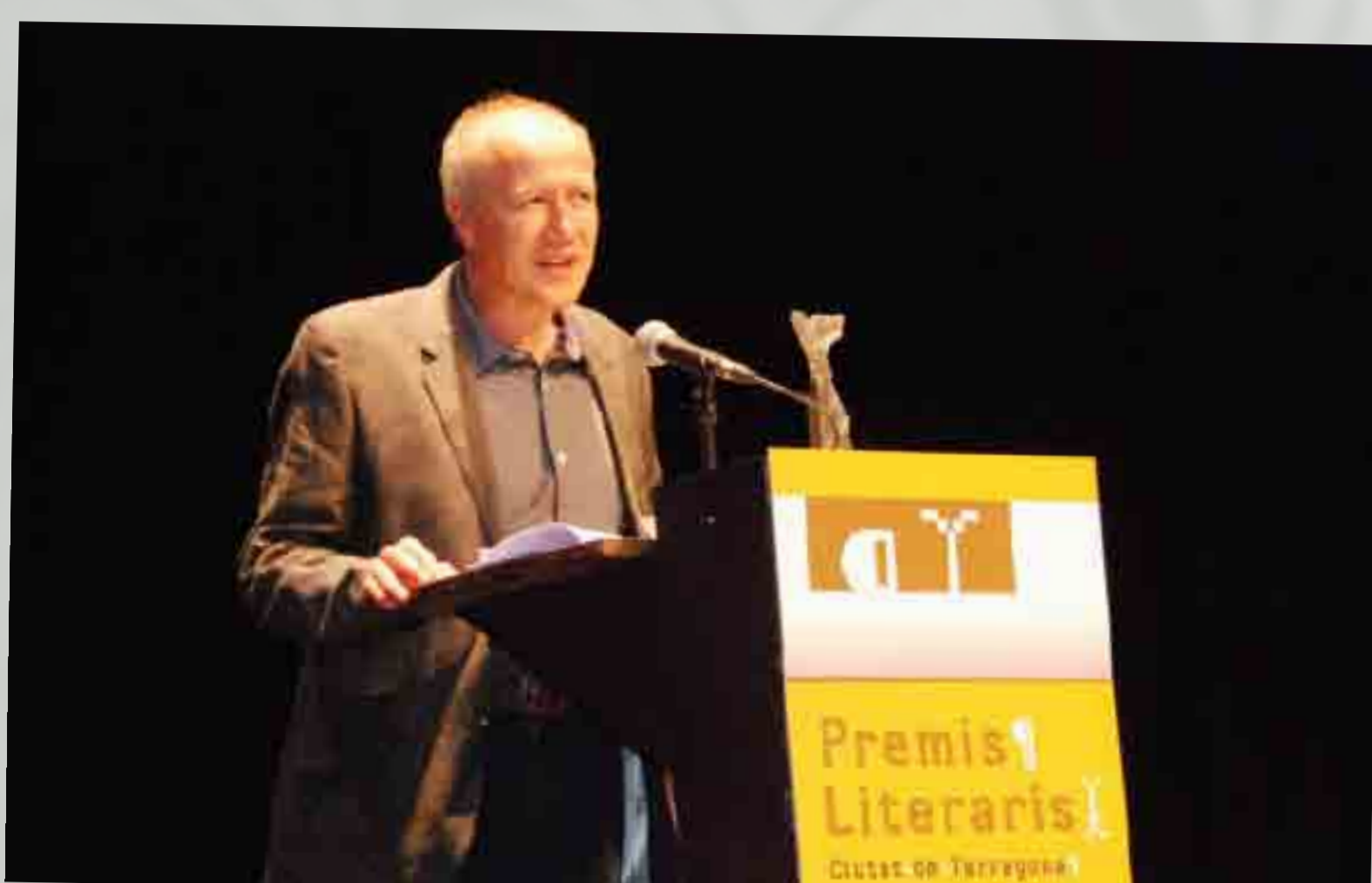
Programes de mà dels premis de 1996 i 1992, respectivament.

Acta del jurat de la primera edició. Setembre de 1984.

HISTÒRIA d'un Premi

Jordi de Manuel agraint el premi 2012-2013.

Zoraida Burgos recollint el premi Pin i Soler 1993.

Guanyadors de diverses categories dels premis literaris 2005. Dret, a la dreta, Antoni Pladevall.

Un dels formats de l'acte de lliurament de premis: al Teatre Metropol, en aquest cas, amb Àngel Casas com a presentador (2000).

Guanyadors de diverses categories dels premis literaris 1995. Al fons, el guanyador Jordi Cervera.

Guanyadors de diverses categories dels premis literaris 2006. Assegut, a la dreta, Jaume Benavente.

El lliurament dels Premis Literaris Ciutat de Tarragona ha atret personalitats ben significatives del país, com en aquesta imatge, en què veiem Jordi Carbonell junt a Olga Xirinacs (1992).

Guanyadors de diverses categories dels premis literaris 2010. A dalt, a l'esquerra, Gerard Guix.

Guanyadors de diverses categories dels premis literaris 1992. A l'esquerra, Martí Boada.

Guanyadors de diverses categories dels premis literaris i representants institucionals, 2011-2012. Al centre, la guanyadora Berta Noy.

Guanyadors de diverses categories dels premis literaris, 2009. Al centre, el guanyador Joan Giné-Masdéu.

El lliurament dels Premis Literaris Ciutat de Tarragona ha atret personalitats ben significatives del país, com en aquesta imatge, en què veiem, a l'esquerra, Olga Xirinacs i Josep A. Baixeras. A la dreta, en primer terme, Josep Vallverdú.

HISTÒRIC de concurrència

Segell	Premi	Obres candidates	Dotació	Incidències
-	1984	25	100.000 PTA	
EL MÈDOL	1991	29	500.000 PTA	
EL MÈDOL	1992	13	250.000 PTA	
EL MÈDOL	1993	18	500.000 PTA	
EL MÈDOL	1994	19	500.000 PTA	
EL MÈDOL	1995	28	500.000 PTA	
EL MÈDOL	1996	43	500.000 PTA	
EL MÈDOL	1997	41	500.000 PTA	desert
EL MÈDOL	1998	25	3.000.000 PTA	
EL MÈDOL	1999	17	3.000.000 PTA	
EL MÈDOL	2000	17	3.000.000 PTA	
PROA	2001	13	3.000.000 PTA	
PROA	2002	19	18.000 €	
PROA	2003	32	18.000 €	desert
COLUMNNA	2004	17	21.000 €	desert
COLUMNNA	2005	26	21.000 €	
COLUMNNA	2006	24	21.000 €	
COLUMNNA	2007	22	21.000 €	
COLUMNNA	2008	15	21.000 €	
COLUMNNA	2009	9	21.000 €	
COLUMNNA	2010	37	21.000 €	
COLUMNNA	2011-2012	82	21.000 €	
COLUMNNA	2012-2013	95	21.000 €	
COLUMNNA	2013-2014	93	21.000 €	desert
ANGLE	2014-2015	116	21.000 €	

TOTAL obres candidates 875

Segells editors dels Premis Pin i Soler:

Columnna

ELS jurats

Pere Gimferrer

Olga Xirinacs

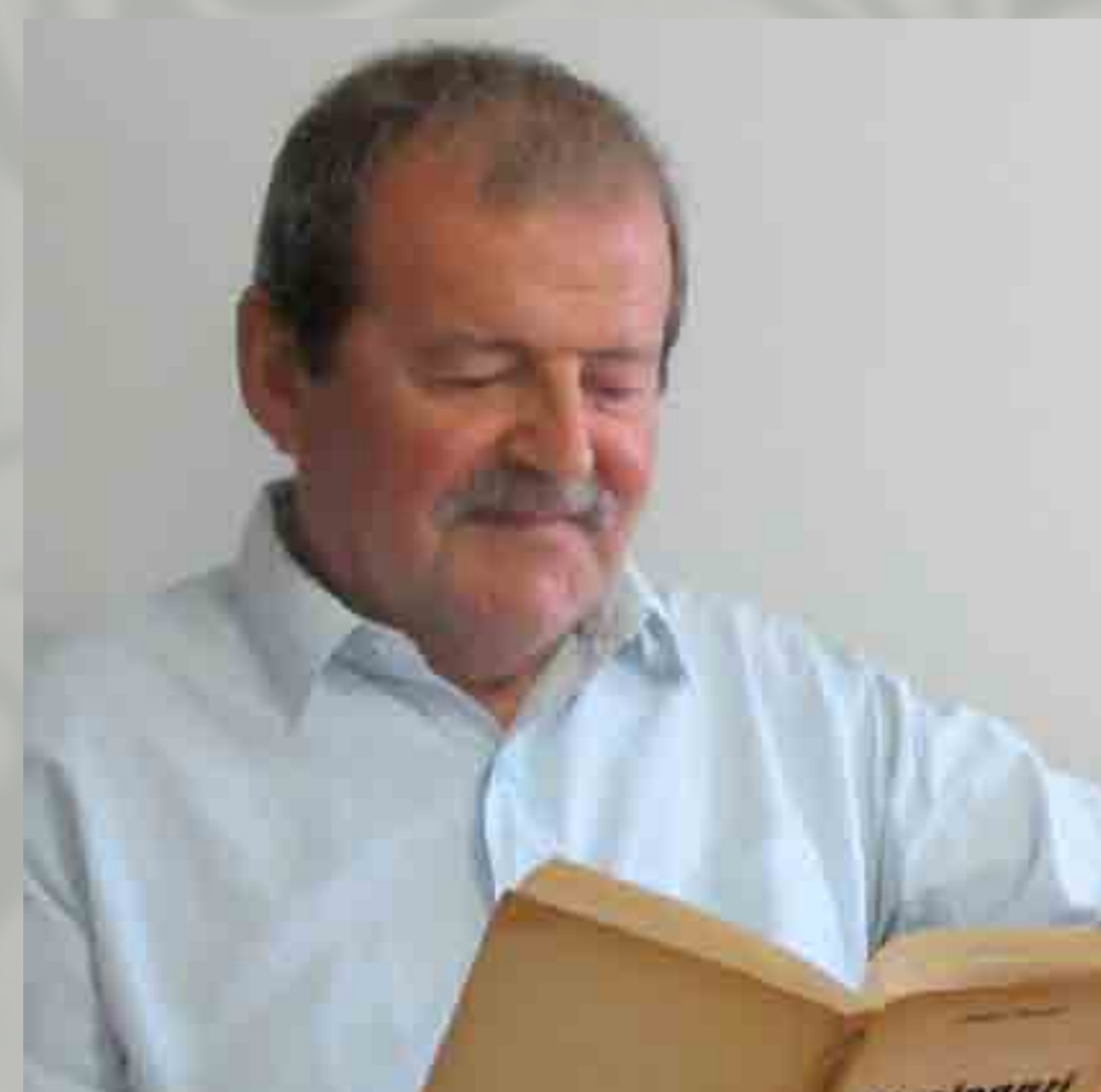
Maria Antònia Oliver

Biel Mesquida

Josep Antoni Baixeras

Jordi Tiñena

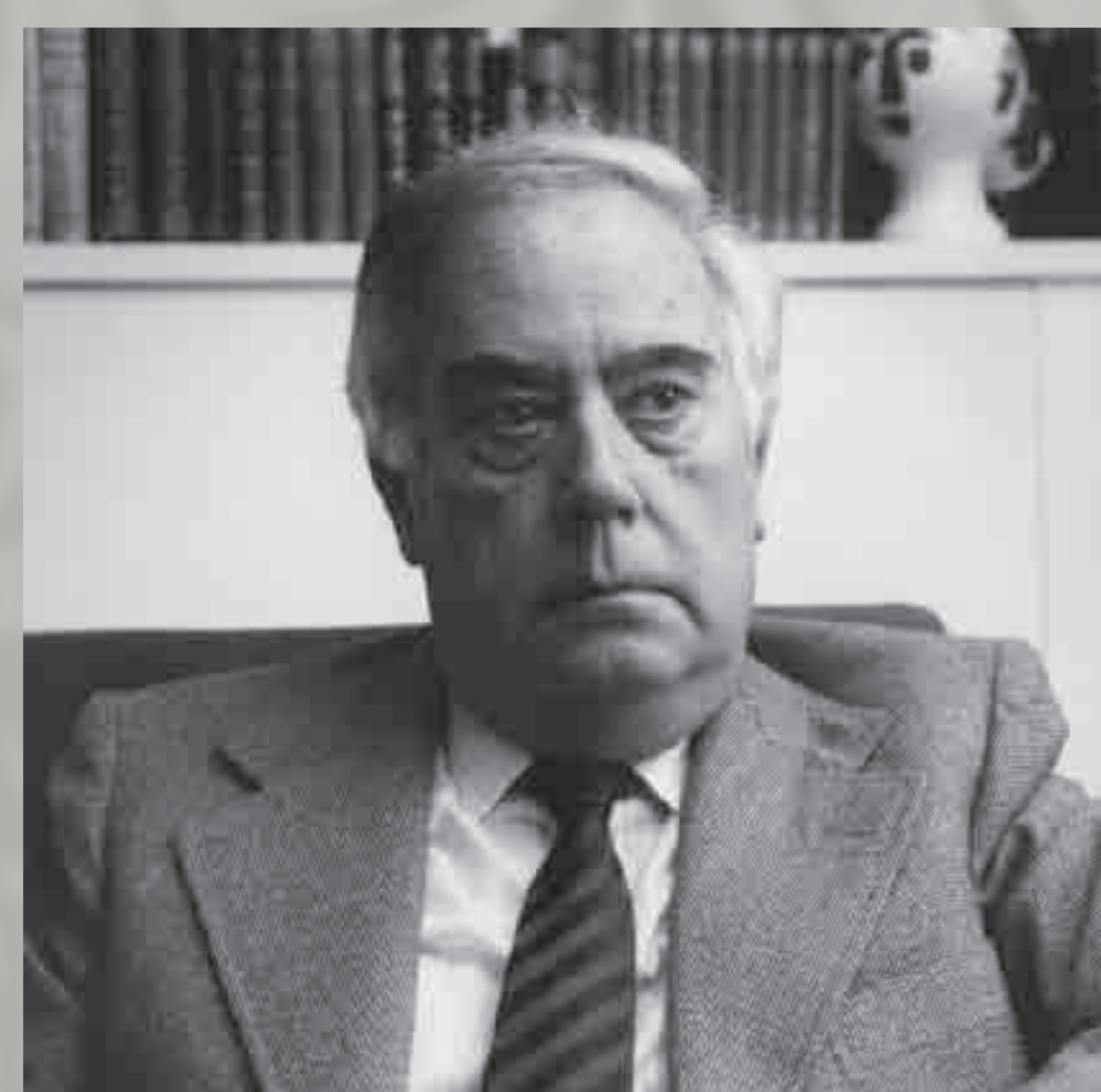
Joan Rendé

Gemma Lienas

Carme Riera

Joan Perucho

Joan Francesc Mira

Margarida Aritzeta

Nom	Any/s
Amorós, Maria Lluïsa	2008-2014
Aritzeta, Margarida	1991, 2007, 2013-2014
Baixeras, Josep Antoni	1984, 1991-1995, 2001-2003
Broch, Àlex	1998-1999
Cavallé, Joan	1995, 2005-2006
Cervera, Jordi	1998-2000
Cònsul, Isidor	2001-2003
Esponellà, Núria	2008-2010
Figuerola, Lluís	1992-1995
Franco, Josep	2004
Gimferrer, Pere	2005-2007
Grau, Isidre	2001-2003
Guix, Gerard	2011-2014
Janer Manila, Gabriel	2005-2012
Lienas, Gemma	2004
Massó, Xavier	1993-1996 (Secretari)
Mesquida, Biel	2004
Mira, Joan Francesc	1984, 1991
Muntaner, Anna	1992
Oliver, Maria Antònia	1984, 1996
Perucho, Joan	1998
Pladevall, Antoni	2007-2014
Pons, Agustí	1998-2000
Portet, Renata-Laura	1984
Puntí, Jordi	2000-2002
Rendé, Joan	1991, 2005-2014
Riera, Carme	2003
Riera, Ignasi	1996-2000
Rosales, Emili	2005-2006
Rovira, Josep	1998-2000 (Secretari), 2011-2014 (Secretari)
Rovira, Salvador	1992
Sunyer, Magí	2004
Tiñena, Jordi	1996, 2001-2003
Torres, Joan-Andreu	2001-2010 (Secretari)
Valls-Calçada, Francesc	1998 (Secretari)
Vinyoli, Albert	2000
Xirinacs, Olga	1984, 1991, 1992 (Secretària), 1993-1995, 2004

CARLES SINGLA

(El Pla de Sta. Maria, Alt Camp, 1966)

PREMI DE NARRATIVA
PIN I SOLER **1984**

He perdut el meu piano
(1988)
(inclou el relat
guanyador,
«Darrera voluntat»)

BREU CURRÍCULUM

Llicenciat en Ciències de la Informació - Periodisme (Universitat Autònoma de Barcelona, 1989) i doctor en Periodisme (Universitat Pompeu Fabra, 2003).

Periodista al diari *Avui* (secció de cultura, 1988-1990) i al *Diari de Barcelona* (cap de secció de cultura, 1990-1994) i col·laborador en mitjans com *El Temps*, *El País* i diversos gabinets de comunicació. És professor titular dels Estudis de Periodisme de la Universitat Pompeu Fabra.

SIGNIFICAT I REPERCUSIÓ DE LA CONSECUCIÓ DEL PREMI

«Per a mi, la consecució del premi va suposar una gran alegria, com és obvi, i també la possibilitat de pagar-me jo mateix el primer any d'estudis de Periodisme a la UAB. L'import eren 100.000 pessetes, que l'any

SINOPSI DE L'OBRA

Unabanda de jazz de New Orleans recorre França durant la Primera Guerra Mundial per donar ànims als soldats nordamericans i tot buscant una forma de guanyar-se la vida. L'amor, l'espionatge i l'atzar s'interfereixen en el seu trajecte.

1984 era una quantitat prou significativa per a un estudiant de 17 anys. Tot i que puntualment he escrit algun conte, no es pot dir que la meua activitat literària hagi tingut continuïtat.»

ANTONI ARCA

(L'Alguer, Sardenya, 1956)

PREMI DE NARRATIVA
PIN I SOLER **1991**

Els catalans no dormim mai
(1992)

BREU CURRÍCULUM

És novel·lista, poeta i dramaturg. Mestre i director del sector infantil i juvenil de l'editorial EDES, Sàsser i del sector didàctic del Centre de Serveis Culturals «Società Umanitària» de l'Alguer.

SINOPSI DE L'OBRA

Els relats breus d'aquesta obra presenten una varietat temàtica, de situacions i de personatges que tenen, tanmateix, eixos comuns que els travessen amb erotisme, tendresa i una presència insistent dels records.

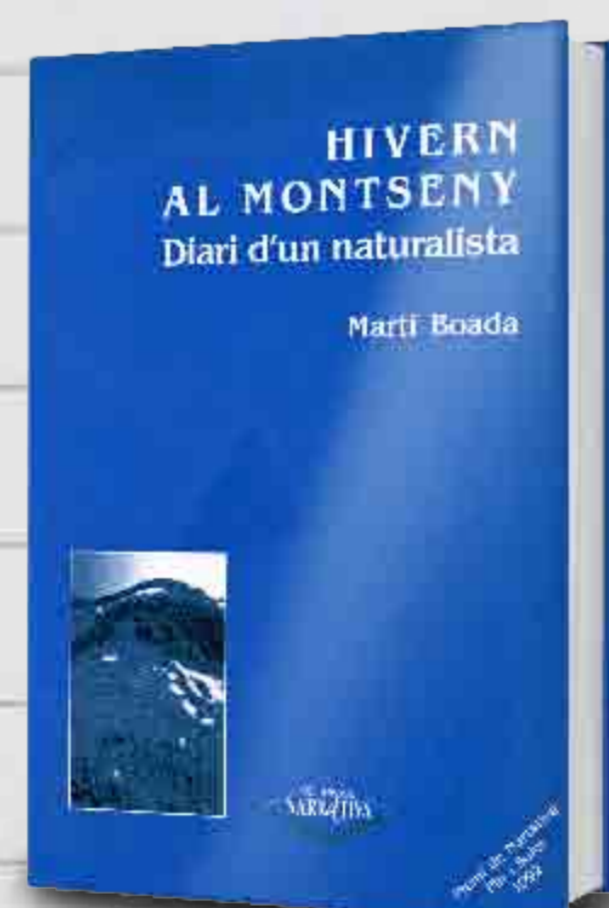

MARTÍ BOADA

(Sant Celoni, Vallès Oriental, 1949)

PREMI DE NARRATIVA
PIN I SOLER **1992**

Hivern al Montseny
(1993)

SINOPSI DE L'OBRA

Diari de camp d'un naturalista, per una banda, i molt ric en imatges literàries per una altra banda. Aquest llibre, amb un lèxic molt acurat, evoca i ofereix al lector unes imatges que descriuen, dibuixen i perfilen el Montseny des d'una òptica que transgredeix les fronteres dels gèneres literaris.

LA CRÍTICA N'HA DIT...

«El libro de Boada está escrito en un excelente estilo literario, llano y rico [...] *Primavera al Montseny* expresa con creces la sabiduría de ese enciclopedista de la naturaleza convertido en maestro de veteranos o incipientes naturalistas.»

«El Montseny como pretexto», Albert Manent, *La Vanguardia*, 25 d'agost de 1995

BREU CURRÍCULUM

Doctor en Ciències Ambientals per la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), Magister i llicenciat en Geografia per la UAB i llicenciat en Estudis Catalans per la Universitat de Perpinyà.

Professor titular i investigador del Departament de Geografia i investigador de l'Institut de Ciència i Tecnologia Ambientals de la Universitat Autònoma de Barcelona (ICTA-UAB).

SIGNIFICAT I REPERCUSIÓ DE LA CONSECUCIÓ DEL PREMI

«Per a mi va ser realment important la rebuda del vostre premi, de fet em va animar a continuar escrivint

els meus diaris de camp, essent actualment una de les activitats divulgatives més rellevants per a mi.»

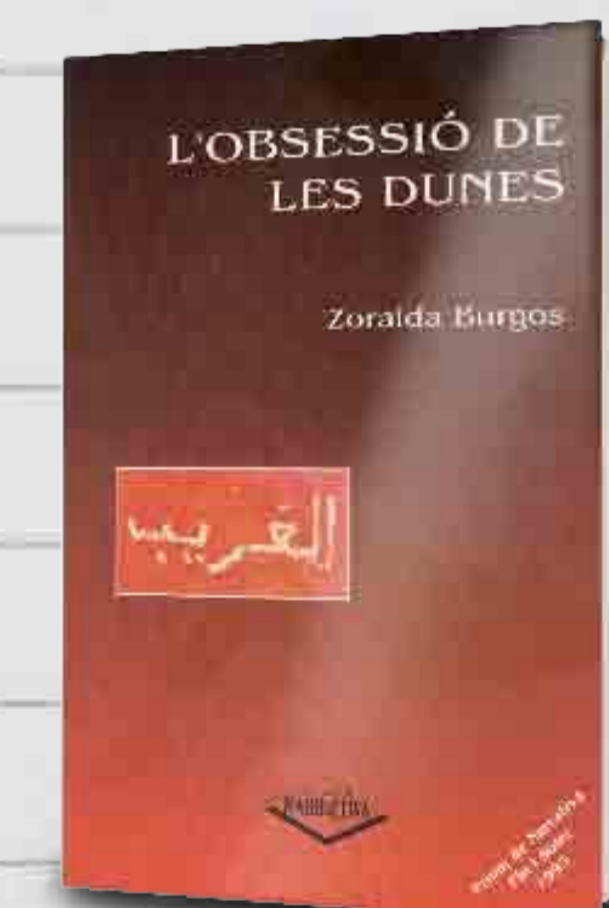

ZORAIDA BURGOS

(Tortosa, Baix Ebre, 1933)

PREMI DE NARRATIVA
PIN I SOLER **1993**

L'obsessió de les dunes
(1994)

BREU CURRÍCULUM

Diplomada en Biblioteconomia per la Universitat de Barcelona, ha exercit principalment de bibliotecària. La seva trajectòria literària s'inicia l'any 1970 amb l'obtenció del premi Màrius Torres pel poemari *D'amors, d'enyors i d'altres*. Publica més endavant *Vespres* (1978), *Cicle de la nit* (1982), *Reflexos i Blaus* (1993), pel qual obté el premi Guerau de Liost de poesia, l'any 1992.

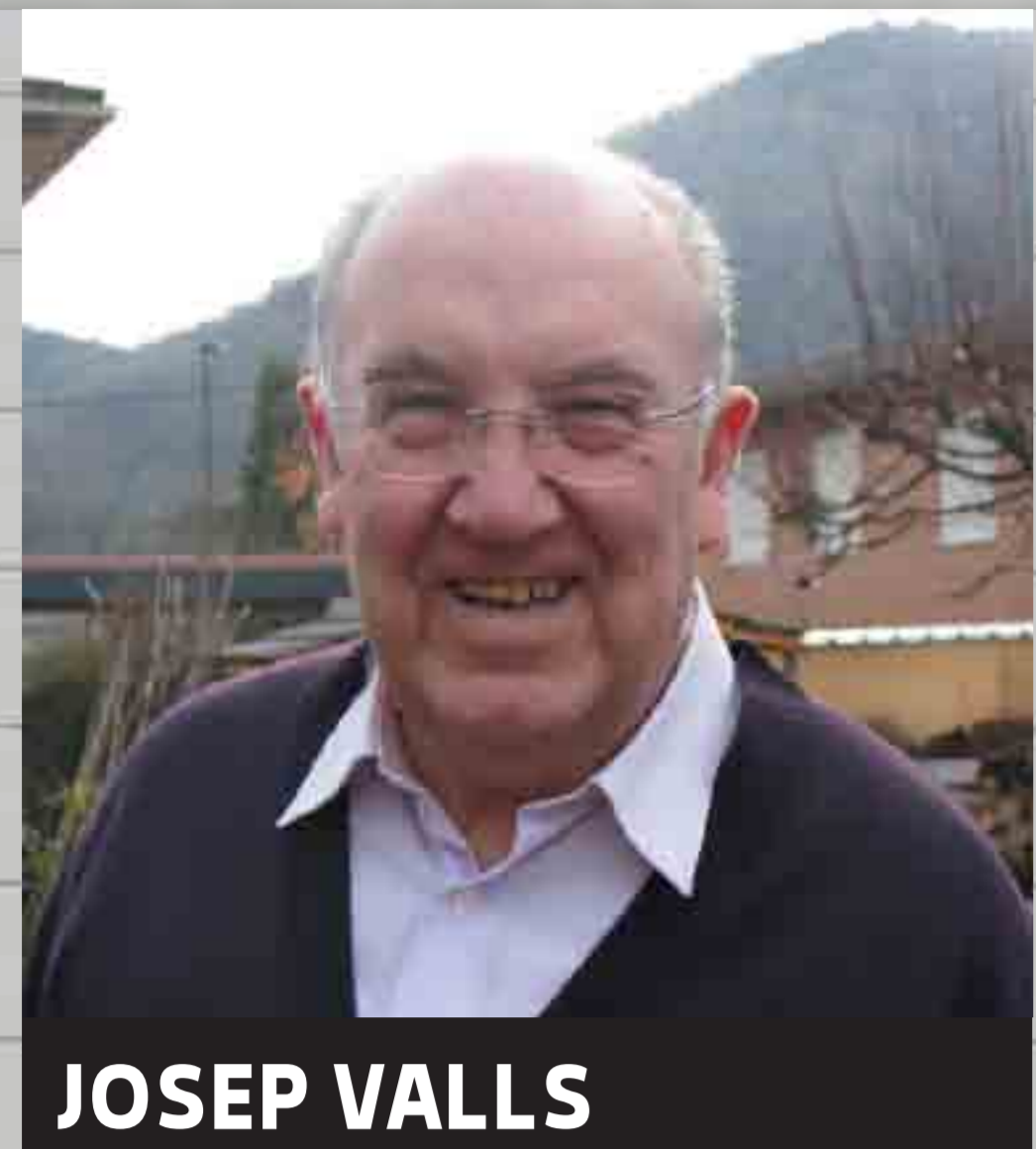
SINOPSI DE L'OBRA

La creació d'un món fragmentari, de notes, de miques de records de tosques paraules i d'aspres paisatges. Elements que es fixen i es mouen sota la llum dels sentits i dels dies que muten inevitablement.

SIGNIFICAT I REPERCUSIÓ DE LA CONSECUCIÓ DEL PREMI

«La consecució d'aquest premi, a part de la normal satisfacció d'ésser reconeguda per un jurat de notable categoria com aquest, m'ha servit per arribar a un nombre de lectors insospitat, uns lectors als que no hi hauria tingut accés amb els llibres de poemes. Durant tots aquests anys, i jo en tinc coneixement des de la publicació del llibre *L'obsessió de les dunes*,

un professor de català d'un dels Instituts de Tortosa, Manel Ollé, amic i defensor entusiasta i incansable dels escriptors catalans i, especialment, dels escriptors de les nostres terres certament oblidats dels centres literaris de la capital, ha estat impartint classes i treballant sobre textos d'escriptors d'aquestes comarques. Sé que capítols del meu llibre han estat molt sovint llegits i comentats a les seves classes.»

JOSEP VALLS

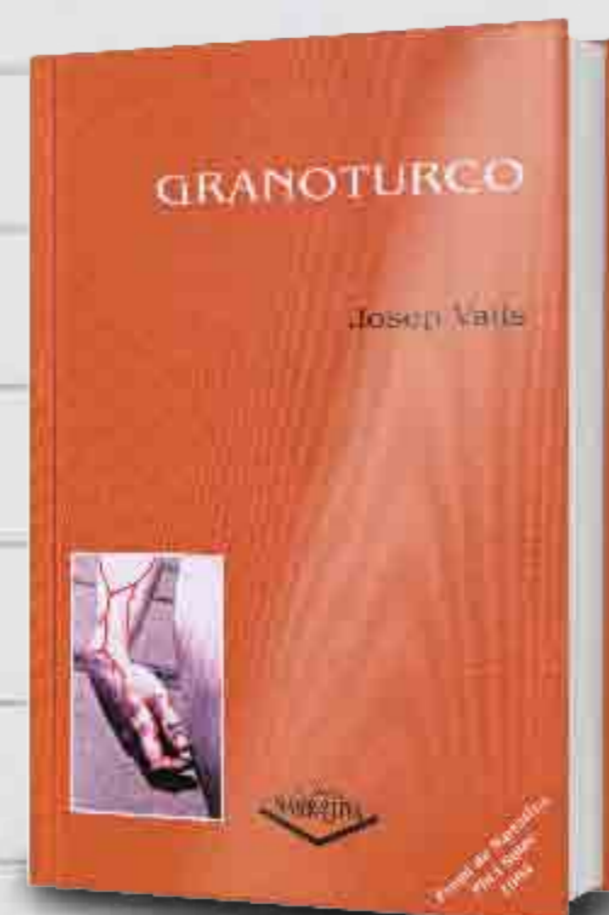
(St. Feliu de Pallerols, Garrotxa, 1944)

PREMI DE NARRATIVA
PIN I SOLER **1994**

Granoturco (1995)

SINOPSI DE L'OBRA

Un malvat que mata per estètica, un comissari mig boig, un rerefons gustatiu, un escenari sublim i un protagonista atrapat en un complot insòlit... Ingredients d'aquesta novel·la que té lloc a Florència, la capital del Renaixement, on el protagonista ha anat a passar-hi unes vacances de somni.

LA CRÍTICA N'HA DIT...

«L'univers narratiu de Josep Valls és la tipificació d'uns llocs, uns fets, uns objectes, uns personatges que, al mateix temps que retoquen la seva història tot simulant el ritme i el moviment de la vida, es mouen en un món verbal propi, personal i pintoresc. [...] Estimulant la imaginació amb el misteri dels assassinats i les desventures del protagonista, o trencant la monotonia de la prosa amb la intencionada interacció de fragments on es respira un lèxic italianitzant, Josep Valls genera una obra on descripcions i paisatges hi tenen una funció precisa: són una pausa necessària que defineix l'estètica d'un escenari aclaparador i magnífic on s'ha aturat el temps.»

«Un malson a la ciutat dels somnis», Lidia Ayats, *Revista de Girona*, juliol-agost de 1995

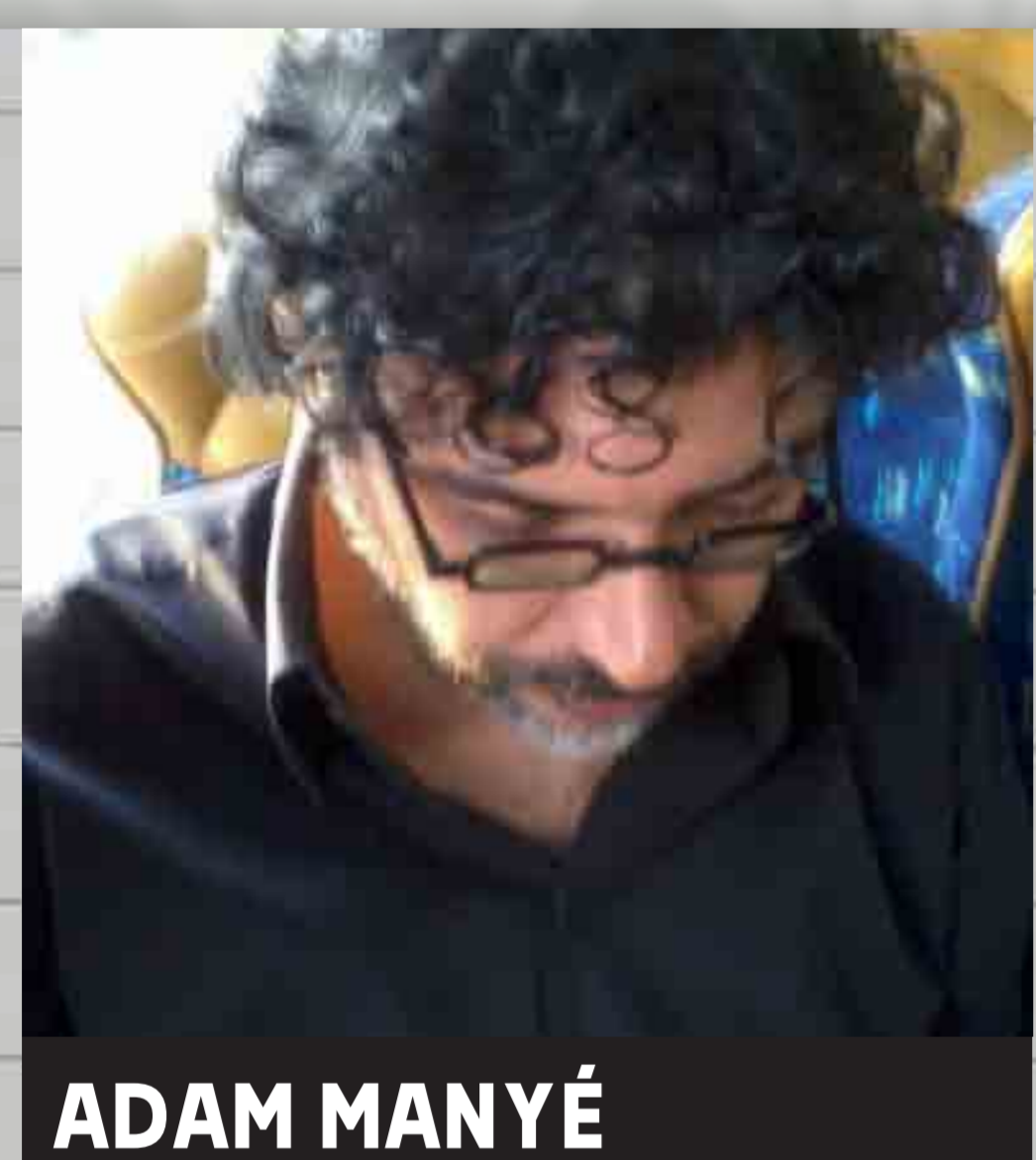
BREU CURRÍCULUM

Ha combinat les col·laboracions en mitjans de comunicació amb el món de l'hostaleria. També ha publicat obres que li han estat guardonades, com *L'àngel atònit* (premi Just M.Casero 1984), *La comèdia de l'art, o l'art de la comèdia* (premi Recull 1995) o *Nus i Crus* (premi Marian Vayreda 2007). Arran de la seva feina coneix Josep Pla, de qui ha escrit diverses obres: *Josep Pla inèdit* (1982), *Josep Pla, converses a l'Empordà* (1985), *Pla de conversa* (1997) i *Josep Pla oral* (2011).

SIGNIFICAT I REPERCUSIÓ DE LA CONSECUCIÓ DEL PREMI

«Guanyar el Premi Pin i Soler de narrativa va ser, per a mi, fer front amb resultat (personal, això sí) a un repte o mania que tenia a veure (ves per on), amb el país. El premi Pin i Soler va suposar una impulsió encoratjadora

per a seguir escrivint, ara amb l'aval d'un jurat que em premiava uns "papers". En vaig sortir agraït i reforçat, amb una empenta que, a certs nivells, encara em fa l'efecte.»

ADAM MANYÉ

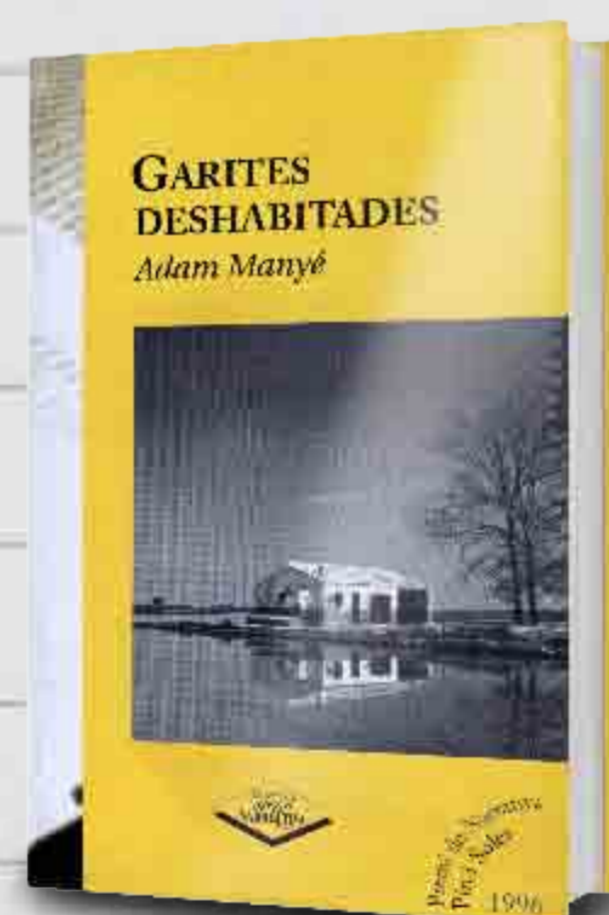
(El Morell, Tarragonès, 1967)

PREMI DE NARRATIVA
PIN I SOLER **1996**

Garites deshabitades (1997)

SINOPSI DE L'OBRA

Cinc relats, cinc històries peculiars, que es relacionen les unes amb les altres i formen una estranya teranyina d'al·lusions suggeridores. La incertesa i la singularitat són fils conductors i vinculants que resolen mort, desaparició, fugida o suïcidi dels personatges d'aquestes narracions que en descriuen l'existència.

LA CRÍTICA N'HA DIT...

«Cinc relats, cinc històries peculiars, que es relacionen les unes amb les altres i formen una estranya teranyina d'al·lusions suggeridores. La incertesa i la singularitat són fils conductors i vinculants que resolen mort, desaparició, fugida o suïcidi dels personatges d'aquestes narracions que en descriuen l'existència.»

BREU CURRÍCULUM

Corrector, editor de premsa i assessor lingüístic. Professor de secundària. Director dels Serveis Territorials del Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació a Tarragona (2007-2011). També ha guanyat els premis Miquel de Palol de poesia 2002 i l'Ausiàs March de poesia 1993.

SIGNIFICAT I REPERCUSIÓ DE LA CONSECUCIÓ DEL PREMI

«La consecució del premi va significar la meua entrada pública al món de la narrativa i, per tant, va ser l'aval d'un

jurat de bons escriptors. Va ser l'assoliment d'un repte i la publicació del llibre em va fer molta il·lusió.»

JORDI CERVERA

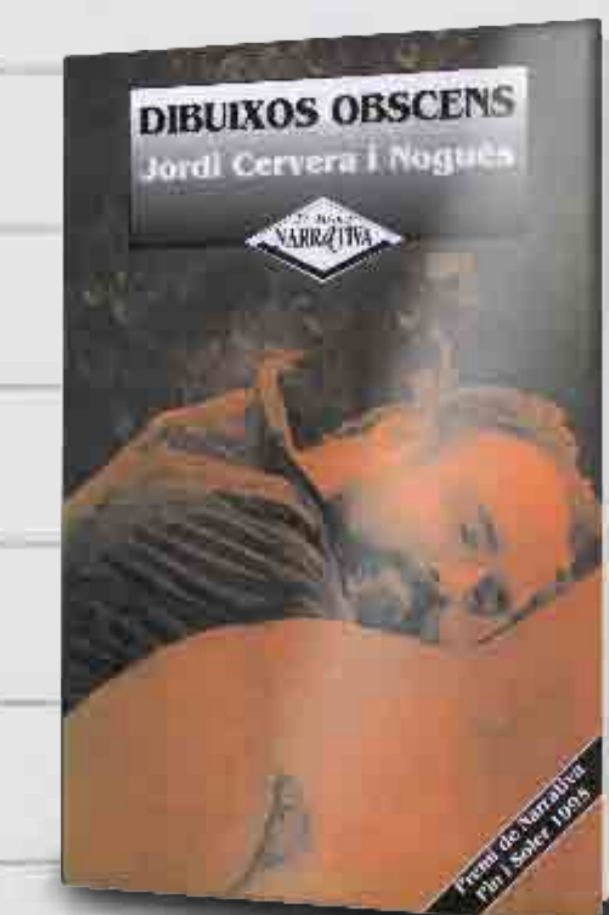
(Reus, Baix Camp, 1959)

PREMI DE NARRATIVA
PIN I SOLER **1995**

Dibuixos obscens (1996)

SINOPSI DE L'OBRA

Un personatge central que es converteix en secundari gràcies al pes de les ardències que li prenen sense objeccions les regnes de l'únic protagonisme possible, el de la voluptuositat desfermada. Una narració al servei d'una història personal abocada a un univers de sensacions en *crecendo*.

LA CRÍTICA N'HA DIT...

«Deia Foix que detestava les novel·les i les biografies perquè no suportava els homes en sabatilles. Cervera ha fet en la seva primera narració, *Dibuixos obscens*, un *tour de force* sobre el domini de la novel·la en els fràgils marges de l'era postmoderna. Captiu del *cocooning*, el personatge principal de la novel·la és un diletant que observa la realitat mantenint sempre un petit punt de distància. Al seu favor, la malallet, l'humor càustic i un to desinhibit que converteix la suposada pornografia del text en vitalisme millerià.»

«L'obscenitat de la soledat», David Castillo, *Avui*, 5 d'abril de 1996

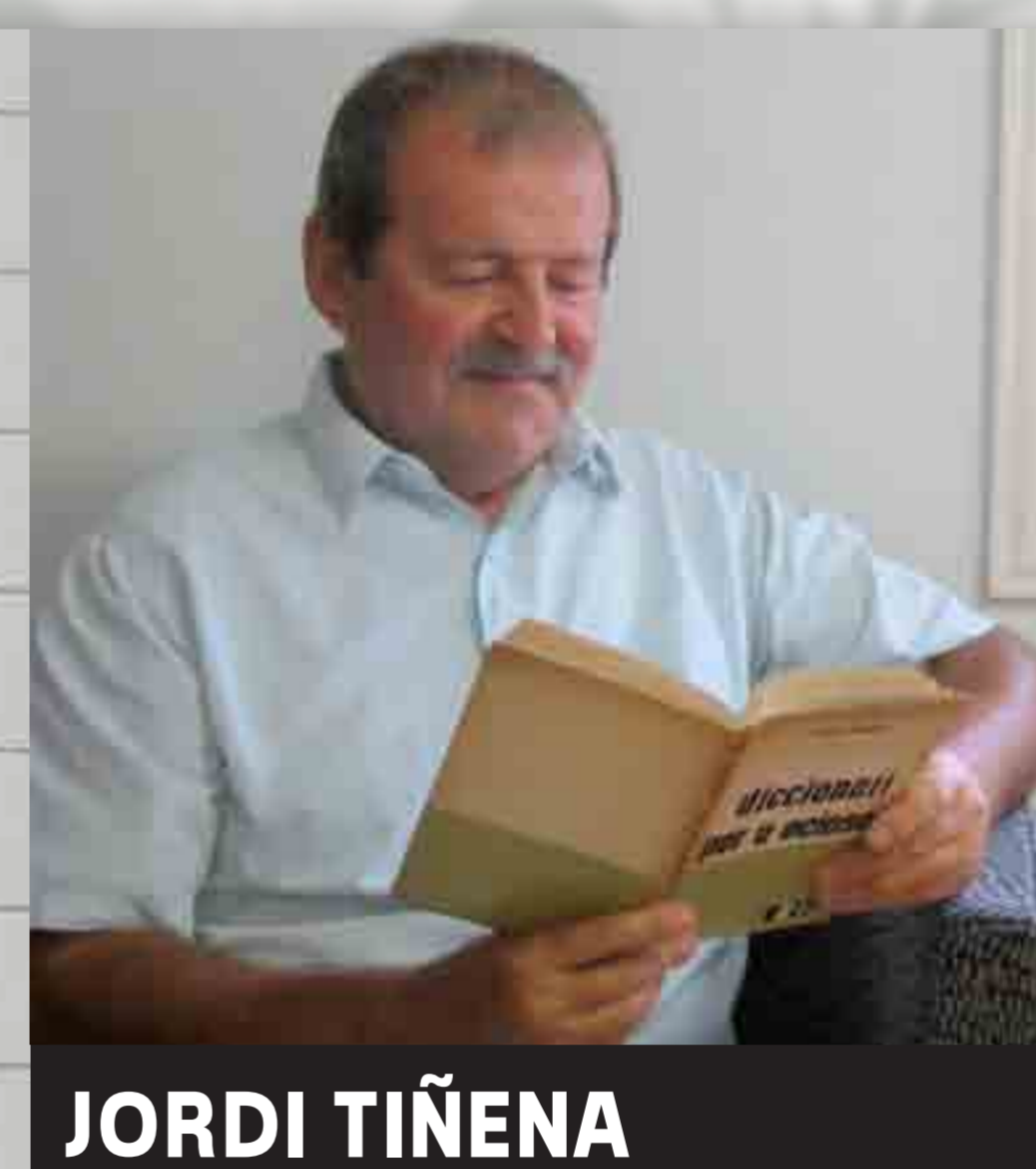
BREU CURRÍCULUM

Periodista. Ha treballat en diferents mitjans. Va ser subdirector de Nou Diari i director literari d'Edicions El Mèdol. Actualment dirigeix la col·lecció de poesia «Mitilene» de Meteora Editorial i treballa a la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals on, entre altres tasques, és el responsable del blog de llibres de Catalunya Ràdio i del portal 324.cat.

SIGNIFICAT I REPERCUSIÓ DE LA CONSECUCIÓ DEL PREMI

«La consecució del Pin i Soler va representar moltes coses. D'entrada, una gran alegria: la primera novel·la, *Dibuixos obscens*, va fer realitat els meus millors somnis i va aconseguir el premi. La sorpresa, l'emoció, la

publicació, les presentacions, alguna ressenya i tot el que implicava van representar una invitació a seguir, a explorar nous camins, a continuar explicant històries.»

JORDI TIÑENA

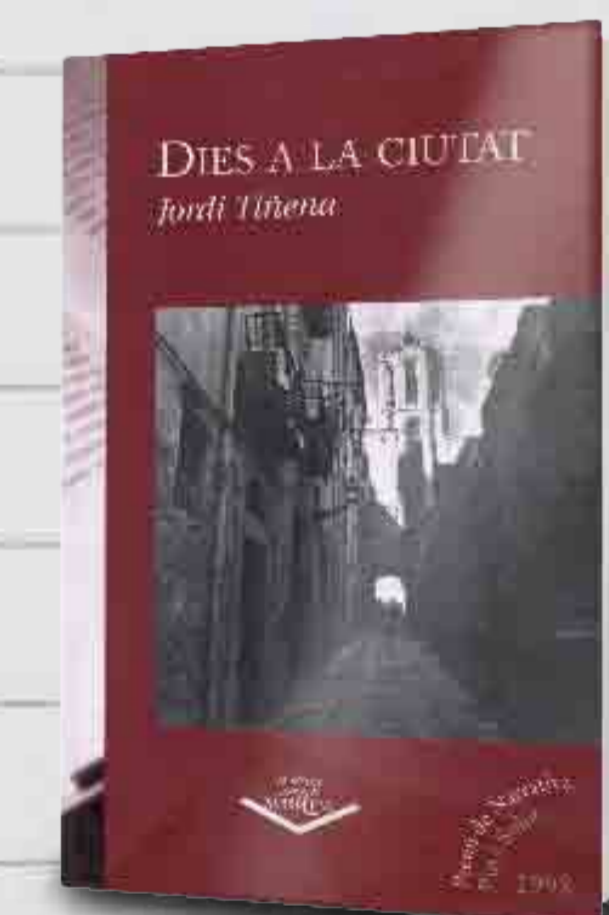
(Barcelona, Barcelonès, 1955)

PREMI DE NARRATIVA
PIN I SOLER **1998**

Dies a la ciutat (1999)

SINOPSI DE L'OBRA

Meitat del segle XVI. Un contrabandista provençal que va de camí a França provinent de Saragossa carregat de llibres prohibits, decideix amagar-se a la ciutat de Tarragona, però un accident inoportú l'obliga a quedar-s'hi més temps del previst. El mateix dia, arriba a ciutat un vell inquisidor aragonès.

LA CRÍTICA N'HA DIT...

«*Dies a la ciutat*, més enllà d'un argument que no té gaires complicacions, excel·leix en la pintura que ens ofereix del grapat de personatges que hi representen un paper.»

«Contraban d'idees», Jordi Llavina, *Avui*, 27 de maig de 1999

BREU CURRÍCULUM

Doctor en Filologia Catalana amb una tesi sobre la novel·la històrica catalana vuitcentista, ha exercit la docència com a Catedràtic d'Ensenyament Secundari.

Ha guanyat el Premi de Novel·la Ciutat d'Alzira (1994) i ha sigut finalista del Carlemany de Novel·la (1994), del Llorenç Villalonga de Palma de Mallorca (1996) i del Premi Sant Joan (2010).

SIGNIFICAT I REPERCUSIÓ DE LA CONSECUCIÓ DEL PREMI

«Va significar la consolidació del camí emprès. Amb anterioritat havia guanyat el Ciutat d'Alzira i havia quedat finalista del Carlemany i del Llorenç Villalonga, i havia publicat cinc novel·les. El Pin i Soler, a part l'alegria

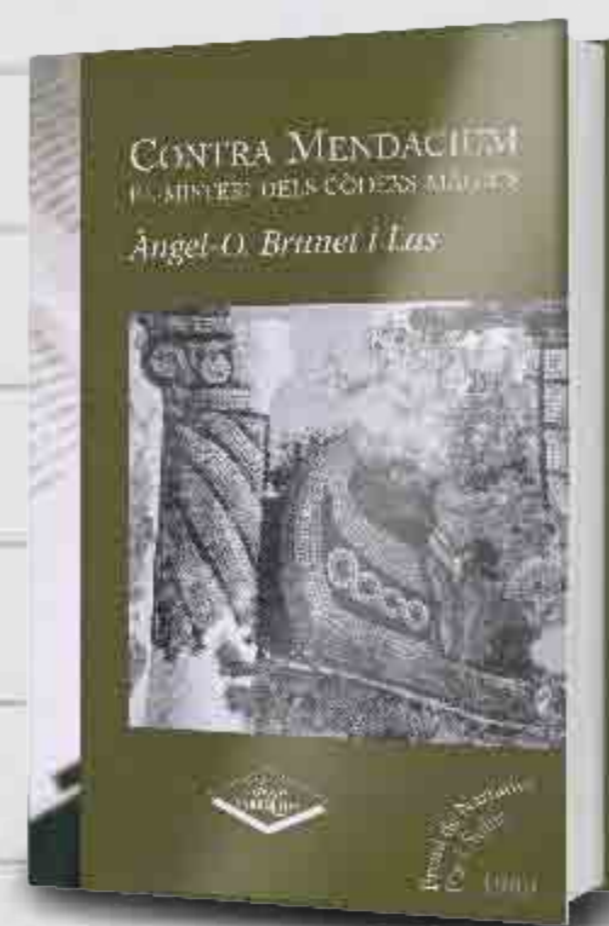
i la satisfacció de ser premiat a casa, era la confirmació que la meua activitat literària tenia un reconeixement i m'animava a continuar, com així ha sigut.»

ÀNGEL-OCTAVI BRUNET
(Tarragona, Tarragonès, 1964)

PREMI DE NARRATIVA
PIN I SOLER **1999**

Contra mendacium.
El llibre dels
còdexs màgics
(2000)

BREU CURRÍCULUM

Treballa a l'administració pública. Tècnic de guió i direcció cinematogràfica i màster en llenguatge literari i audiovisual. Ha publicat una quinzena de llibres i ha estat guardonat en diverses ocasions, entre les quals destaca, a més del Pin i Soler, el premi Vila d'Ascó 2005.

SINOPSI DE L'OBRA

Novel·la negra ambientada en una època fosca, quan els darrers anys de l'emperador Flavi Honorí veien com l'imperi era sagnat per combatre els pobles bàrbars. Mentrestant, un vaixell bàrbar fondejava les aigües mediterrànies davant de l'antiga Tàrraco del segle V dC.

SIGNIFICAT I REPERCUSIÓ DE LA CONSECUCIÓ DEL PREMI

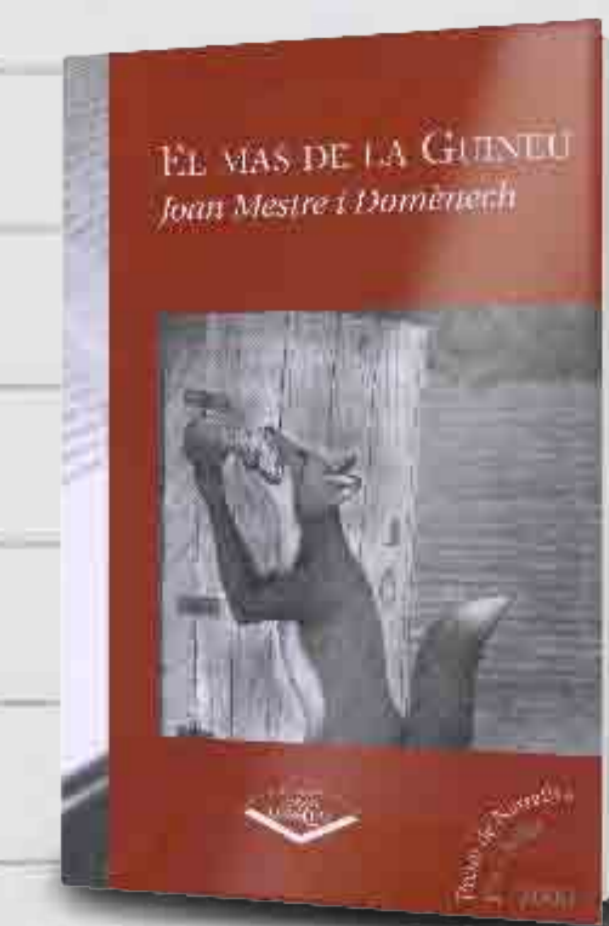
«El fet d'haver guanyat el Pin i Soler amb la meua primera història "seriosa" em va donar prou valor per continuar transvestint els meus guions en novel·les.»

PREMI DE NARRATIVA
PIN I SOLER **2000**

JOAN MESTRE DOMÈNECH
(Reus, Baix Camp, 1940-2011)

El mas de la Guineu
(2001)

BREU CURRÍCULUM

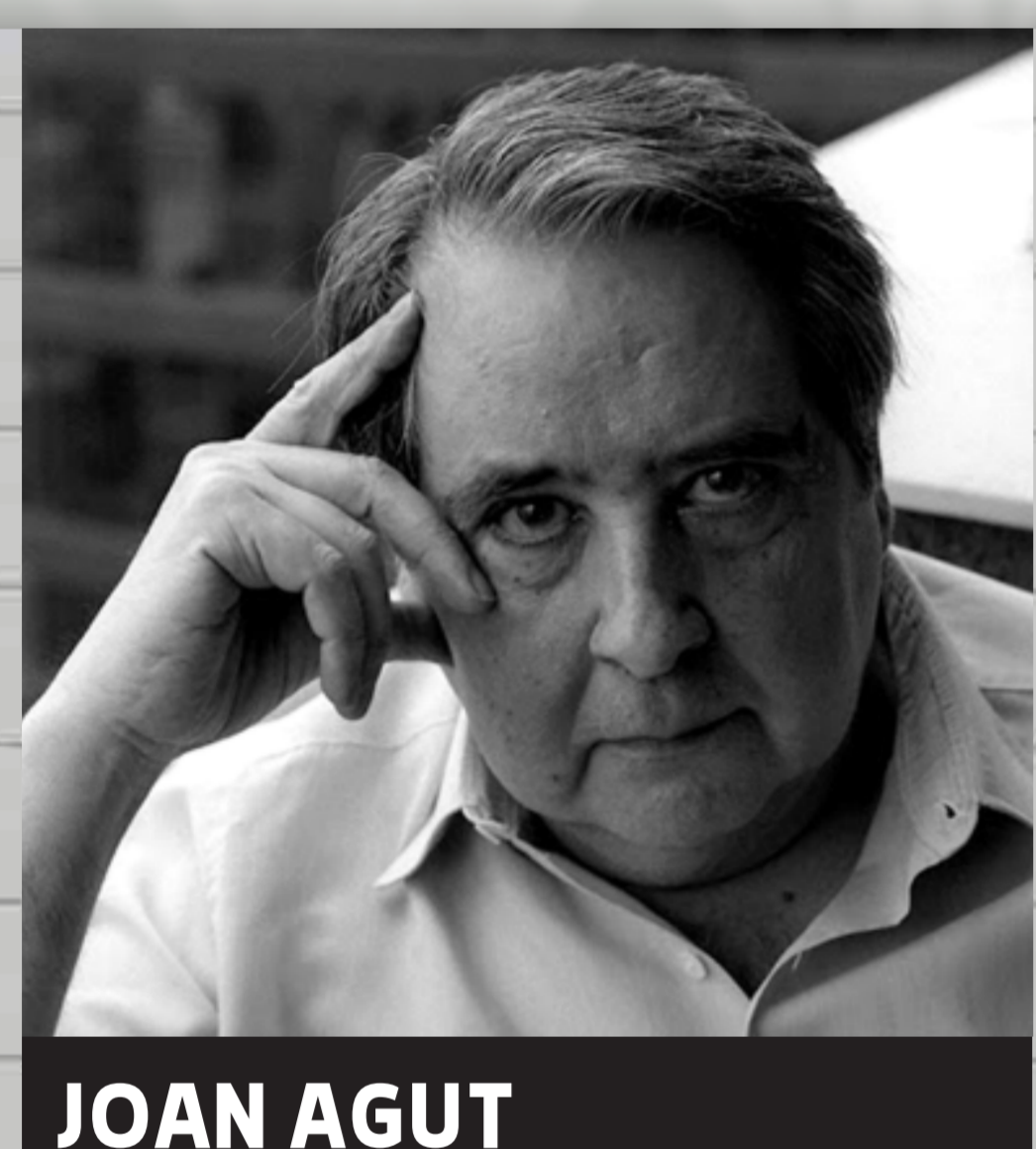
Estudia magisteria Tarragona i viua París i Madrid. Torna el 1970 a Tarragona com a funcionari. Inicia la militància política preocupat per la societat que l'envolta. L'any 1990 inicia la seva carrera literària.

SINOPSI DE L'OBRA

Crònica sentida i personal d'una època que es tanca el 1940. És el relat d'uns personatges que es van trobar immersos en situacions imposades que van obligar-los a replantejar-se la vida en un ambient tranquil i rural.

SIGNIFICAT I REPERCUSIÓ DE LA CONSECUCIÓ DEL PREMI

La consecució del premi va significar una grata sorpresa i una lògica satisfacció. Malgrat la discreció i humilitat, el Pin i Soler va ser el reconeixement d'un autor que havia escrit una dotzena de novel·les en tota la seva trajectòria.

JOAN AGUT
(Barcelona, Barcelonès, 1934 -
Caldes de Montbui, Vallès Oriental, 2011)

PREMI DE NOVEL·LA
PIN I SOLER **2001**

L'arbre de la memòria
(2002)

BREU CURRÍCULUM

Escriptor, editor i crític literari. Va publicar fins a una quinzena de títols i es va proclamar guanyador -a banda del Pin i Soler- dels premis Joan Crexells 2001, per *El mestre de Taüll*, i del premi Carlemany 2003 per *Pastis de noces*.

SINOPSI DE L'OBRA

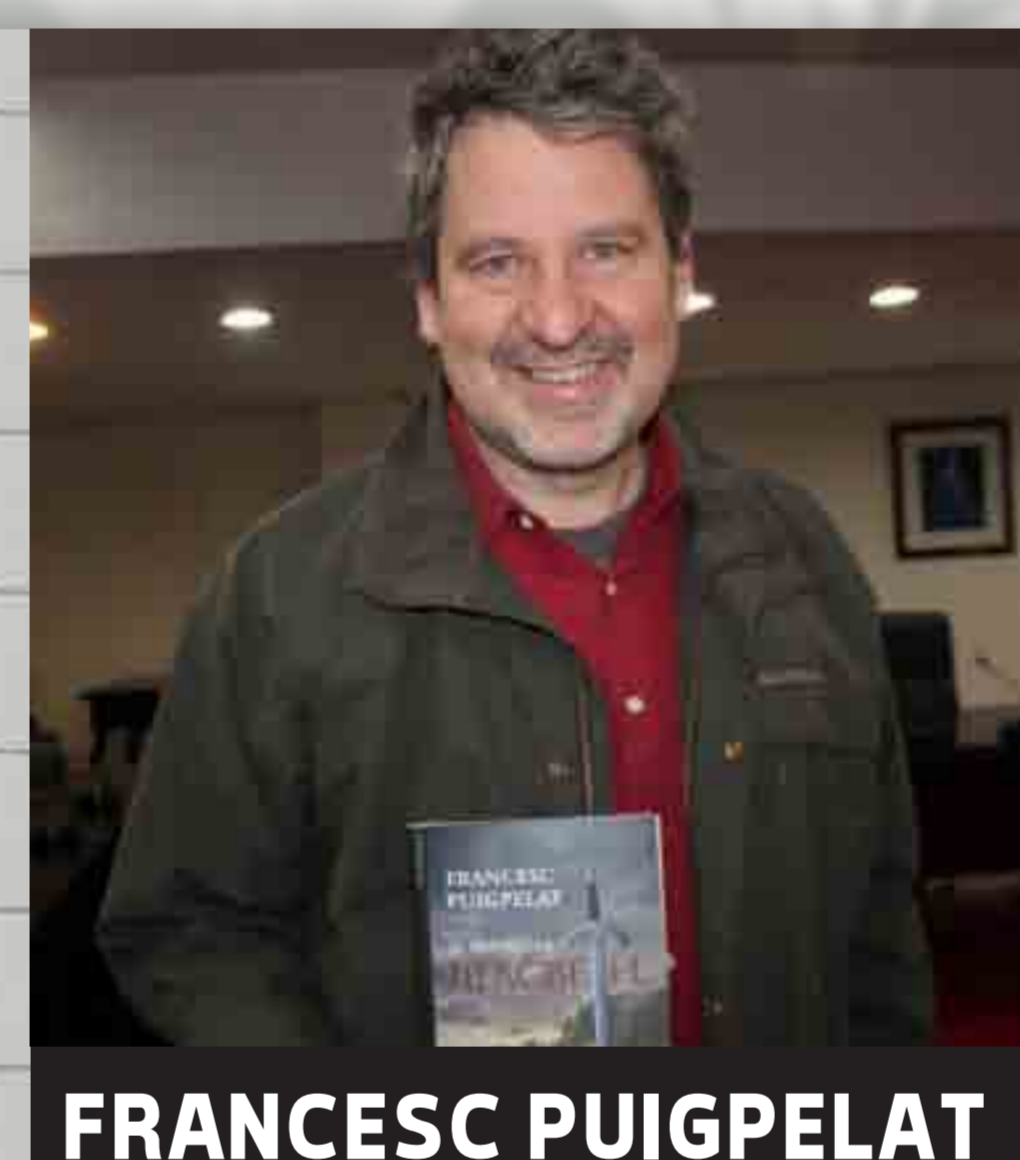
L'arbre de la memòria parteix d'una anècdota real: dos amics barcelonins van anar-se'n a Alemanya, a finals dels anys cinquanta, per escriure una òpera. Quaranta anys més tard, un d'ells va tornar a Catalunya, i va haver d'afrontar un sentiment intens de melangia i penediment. Tothom s'ha preguntat què hauria passat si en comptes d'un determinat pas n'haguéssim fet un altre.

LA CRÍTICA N'HA DIT...

«*L'arbre de la memòria* és a la vegada una crònica del desensís, però també del penediment pel sentiment de culpa del pecat d'omissió», diu Joan Agut, que ha considerat que aquest és un dels pecats amb més sentiment de culpa ja que es fa "sense adonar-se'n". Per això el protagonista es fa la mateixa pregunta en les dues vides: "Què hauria d'haver fet jo?". Una pregunta sense sentit, perquè en la novel·la queda molt clar que el destí de cada persona "és indefugible"

perquè encara que un mateix personatge visqui dues vides diferents "el sentit de la seva vida és el mateix. El destí és inexorable". En la novel·la es reflecteix l'amistat com un sentiment "molt més sòlid" que no pas l'amor que "hi ha en els dos matrimonis". I és que Joan Agut pensa que "el matrimoni és el cementiri de l'amor". I tot ve perquè "en l'amistat no hi ha l'explotació mútua com hi ha en el matrimoni".

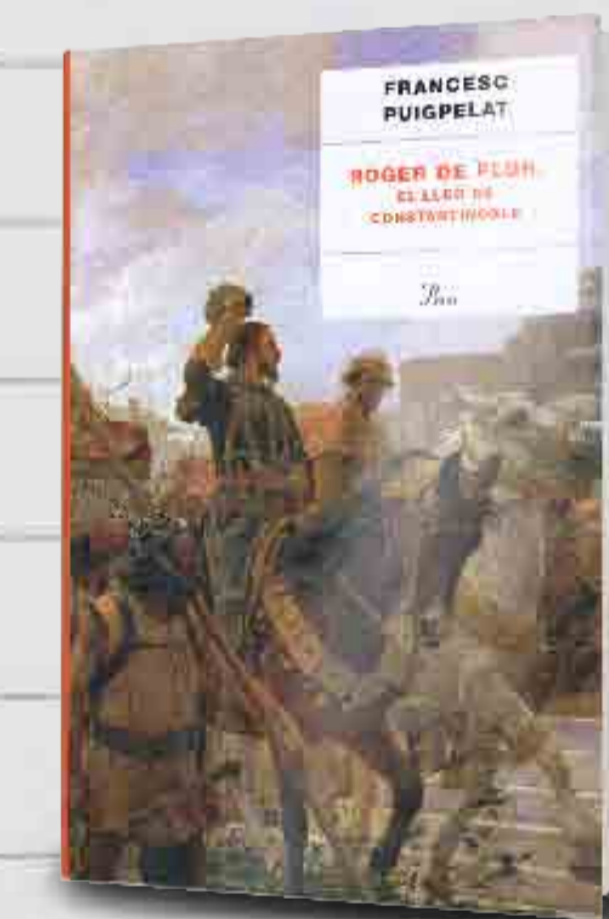
«Joan Agut novel·la el desensís de la generació de la postguerra», Jordi Capdevila, *Avui*, 22 d'abril de 2002

FRANCESC PUIGPELAT
(Balaguer, Noguera, 1959)

PREMI DE NOVEL·LA
PIN I SOLER **2002**

Roger de Flor,
el lleó de Constantinoble
(2003)

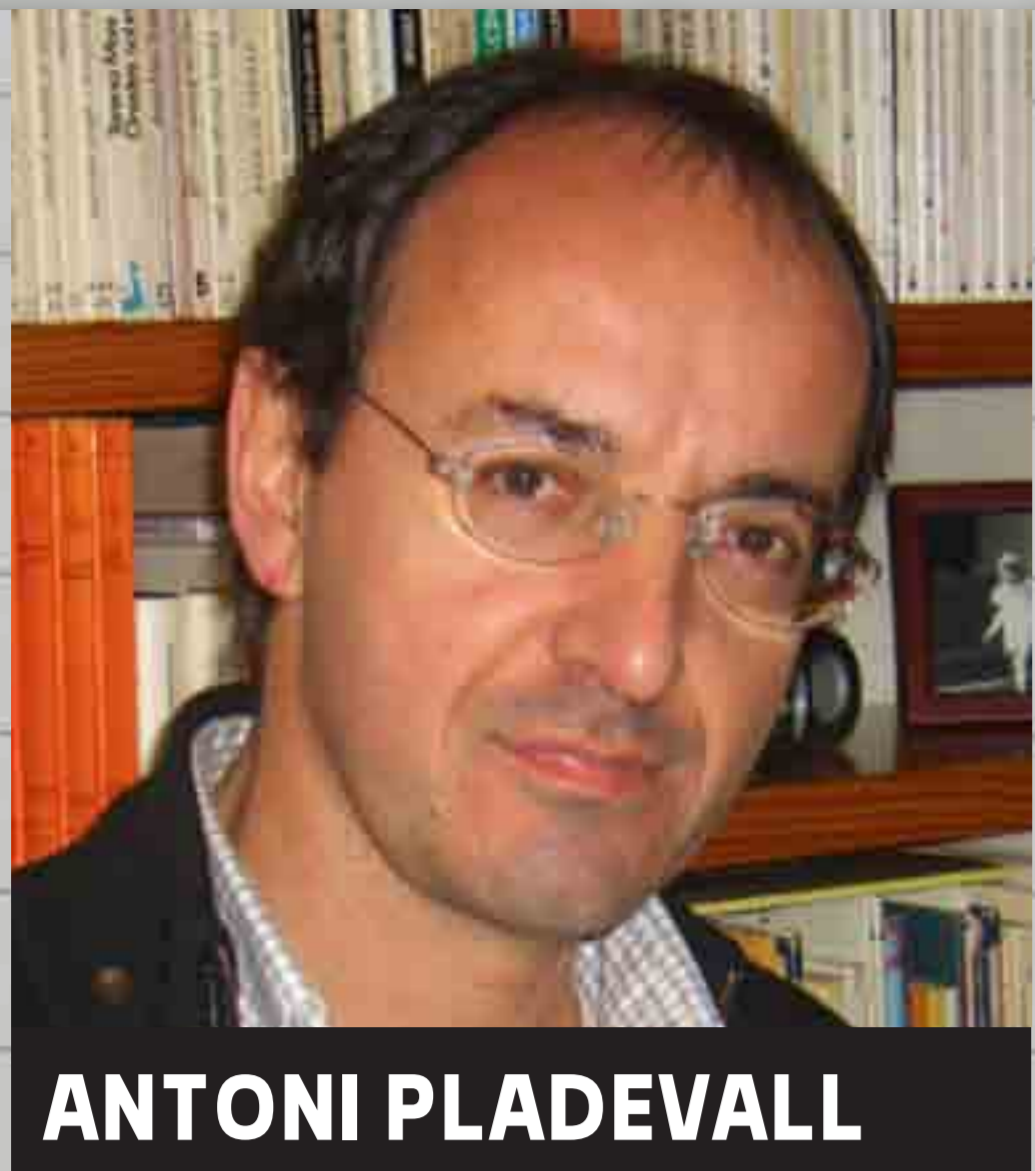
BREU CURRÍCULUM

Escriptor, periodista i professor. Ha col·laborat amb el diari *Avui* i ha publicat una vintena de volums de narrativa. Ha guanyat diversos premis, entre els quals destaquen, a més del Pin i Soler, el Josep Pla 1999, el Carlemany 2005 i el Ciutat d'Alzira de novel·la 2012.

LA CRÍTICA N'HA DIT...

«Fruit d'una exhaustiva investigació que ha anat directament a les fonts tant històriques com literàries, la novel·la de Puigpelat ha bastit una estructura complexa, amb retalls de diaris, cartes, referències clàssiques i una imaginació ja habitual a les seves obres. [...] El resultat és una obra que ens transmet ràpidament l'esperit de l'època, que retrata amb mestria les figures esmentades, i posa una mica de llum al destí d'un personatge que no havia tingut fins ara un tractament modern, des de la ficció, tan ajustat a la seva història.»

«L'aventura d'Orient», Xulio Ricardo Trigo, *Avui*, 20 de març de 2003

ANTONI PLADEVALL

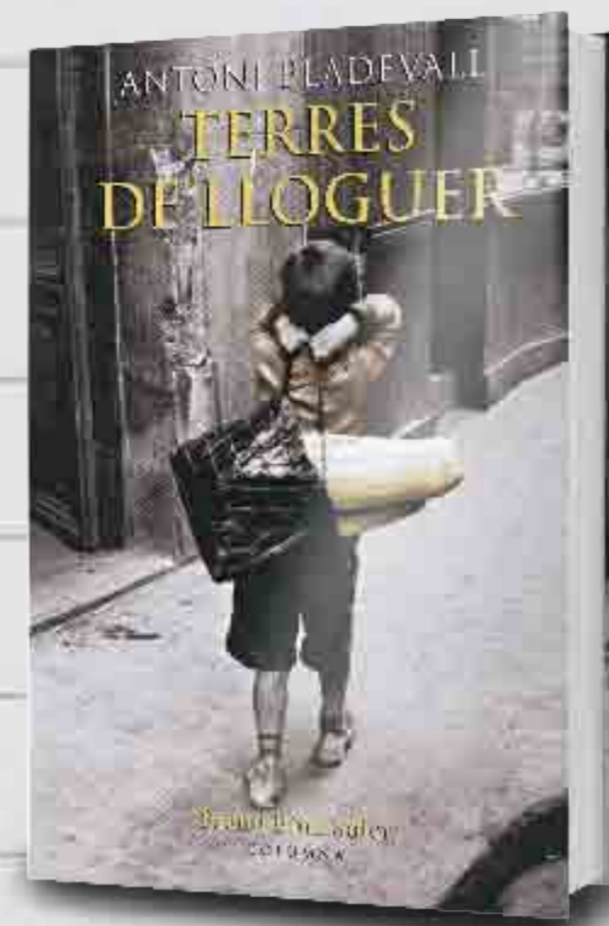
(Taradell, Osona, 1961)

PREMI DE NOVEL·LA
PIN I SOLER **2005**

**Terres de lloguer
(2006)**

SINOPSI DE L'OBRA

Terres de lloguer entrelaça els drames personals de dos masovers que han de deixar a contrarcor el mas i els camps que han treballat amb dedicació. El seu arrelament a la terra és tan profund que se senten arrencats violentament del món del qual formen part, i no saben adaptar-se a la nova situació.

BREU CURRÍCULUM

Filòleg i escriptor. Ha col·laborat en diversos mitjans de comunicació i revistes científiques i culturals. Ha guanyat premis de poesia com l'Amadeu Oller 1983, i de novel·la, com l'Amat-Piniella 2007 i el Carlemany 2008.

LA CRÍTICA N'HA DIT...

«*Terres de lloguer*, la primera que publico Columna, represento un salt de escala, una història universal con voluntat de llegar al lector común. [...] Con *Terres de lloguer* Pladevall alcanzó sus máximos registros con una novela nostálgica y reivindicativa.»

«Un payés en el golf», Julià Guillamon, *Culturals La Vanguardia*, 29 d'abril de 2009

«Prosa eficaç i emotiva. Pladevall descriu aquestes situacions dramàtiques amb una llengua elaborada i enriquida amb formes locals de gran eficàcia expressiva. És tot un plaer llegir aquesta prosa emotiva però gens carrinclona que ens apropa a un món que potser ens ha arribat massa vegades deformat a través de la caricatura.»

«Crònica d'un final», Joan Josep Isern, *Avui*, 10 de maig de 2006

ROC CASAGRAN

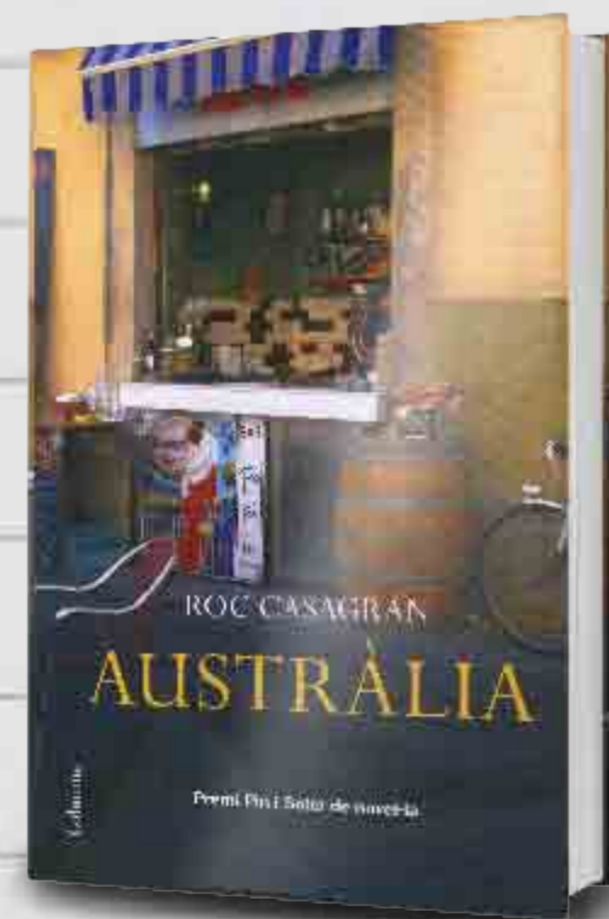
(Sabadell, Vallès Occidental, 1980)

PREMI DE NOVEL·LA
PIN I SOLER **2007**

Austràlia (2008)

SINOPSI DE L'OBRA

La Petra treballa de moderadora en un xat televisiu, té vint anys, viu en una ciutat dels voltants de Barcelona, estudia disseny gràfic i des de fa temps comparteix casa okupada. Potser vol arribar una mica més enllà, no conformar-se amb un present monòton i fastigosament simètric i globalitzat. *Austràlia* justament parla d'això. De les esclatxes que el sistema encara ens deixa per ser una mica feliços.

BREU CURRÍCULUM

Filòleg i escriptor. Ha publicat els llibres de poemes *Els carrers de les fàbriques* (Premi Martí Dot), *Trènicament trennificats*, *Després de Sarajevo* (Premi Miquel Àngel Riera) i *L'ombra queixalada* (Premi de Poesia Parc Taulí 2010). Conjuntament amb Oleguer Presas va escriure *Camí d'Itaca*, i també és l'autor de les novel·les *Un ós panda al pas zebra* i *Ara que estem junts*.

Ha col·laborat esporàdicament amb diversos mitjans de comunicació (Ordint la trama, El Punt, Ara, La Directa, Catalunya Ràdio, etc.)

LA CRÍTICA N'HA DIT...

«De mica en mica, ens adonem també que tots els personatges d'*Austràlia* demostren tenir una imaginació molt novel·lesca: alhora que viuen situacions que reconeixen com a videoclips, pel·lícules, novel·les o representacions teatrals, inventen constantment altres vides i altres identitats per a ells mateixos. [...] Si el sistema social postindustrial ha aixecat un mur entre l'ésser humà i la llibertat, aquests personatges esdevenen, pel poder metafòric del llenguatge, «tot de pedres [Agata, Calamarsa, Còdol] que algú [Petra i Roc] hi havia llançat [contra aquell mur] i que, lògicament, no l'havien aconseguit enfonsar.»

«Novel·listes catalans joves», Jordi Marrugat, *Els Marges* 88, Primavera 2009

SIGNIFICAT I REPERCUSIÓ DE LA CONSECUCIÓ DEL PREMI

«Per a mi va significar la possibilitat de publicar la meua primera novel·la, i per aquest simple fet ja va ser una alegria. A més a més, que la publicació anés de bracet amb un premi com el Pin i Soler em va permetre

arribar a una quantitat de lectors que, si no, de ben segur, no s'haurien assabentat de la publicació de la novel·la. Crec que va ser una bona empena per poder continuar dedicant-me a escriure. En guardo un molt bon record, i molta gratitud.»

JAUME BENAVENTE

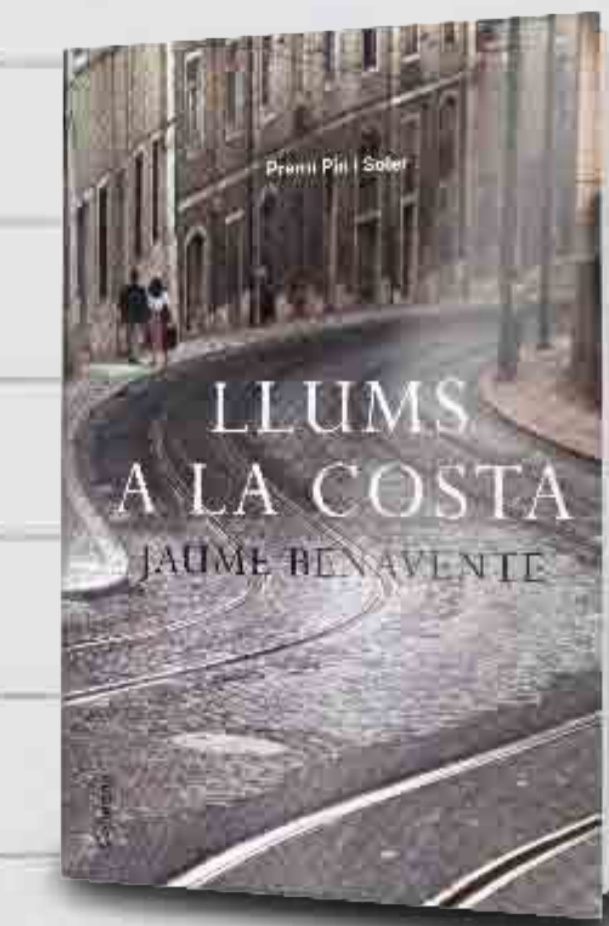
(Barcelona, Barcelonès, 1958)

PREMI DE NOVEL·LA
PIN I SOLER **2006**

**Llums a la costa
(2007)**

SINOPSI DE L'OBRA

L'escriptora Cèlia Vidal fa una vida solitària i monòtona a Barcelona i desitja fer un parèntesi. Amb l'excusa d'acabar la traducció d'una novel·la d'una coneguda autora portuguesa, es trasllada un hivern a Lisboa. Hi coneixerà un personatge singular i intrigant, un home ja gran, professor de llatí i grec a finals dels anys cinquanta a la seva illa natal, Madeira, i darrere del qual intueix alguna mena de misteri.

BREU CURRÍCULUM

Llicenciat en Belles Arts, ha treballat com a dibuixant, auxiliar de biblioteques, documentalista i conservador de museus, entre altres oficis. Ha publicat una quinzena d'obres i ha conreat la narrativa, la poesia i el teatre.

LA CRÍTICA N'HA DIT...

«El lector agraeix l'escenari portuguès i el món de l'illa de Madeira, amb el diari o quadern d'un dels principals personatges, paisatge no gaire habitual en les narracions del país, com també les referències a la política salazarista de l'època, amb noms i moments gairebé oblidats com la PIDE, l'atemptat frustrat a l'almirall Américo Thomaz, la Revolució dels Clavells i tot de detalls que tornen a la memòria i eleven la història particular a una dimensió més àmplia.»

«Detalls», Emili Teixidor, *Cultura Avui*, 17 d'abril de 2008

SIGNIFICAT I REPERCUSIÓ DE LA CONSECUCIÓ DEL PREMI

«Guanyar el premi Pin i Soler amb la novel·la *Llums a la costa* va significar la publicació d'un dels meus llibres fonamentals, tant dins del cicle narratiu atlàntic i portuguès com a la resta de la meua obra, a més d'una projecció que un escriptor no

«Malgrat la importància del paisatge i de la història portuguesa, l'autor volia "parlar de qüestions existencials i de literatura". Margarida Arizeta, membre del jurat del Pin i Soler, considera que ho ha aconseguit: "Aquesta novel·la va ser un premi per al jurat perquè ofereix benestar a l'hora de llegir-la. No és un llibre trepidant d'aventures, però t'arrossega des de la primera línia fins al final, cap endins. De fet és un viatge a l'interior de la protagonista"».

«Trobar-se a Lisboa», Ada Castells, *Avui*, 17 de febrer de 2007

acostuma a trobar sense el recolzament d'un premi com aquest. Amb *Llums a la costa* crec que he pogut consolidar una determinada mirada i estil que, amb els matisos necessaris, he mantingut en els llibres posteriors.»

DOLORS BORAU

(Barcelona, Barcelonès, 1963)

PREMI DE NOVEL·LA
PIN I SOLER **2008**

**Com una pedra
(2009)**

SINOPSI DE L'OBRA

L'Anna, barcelonina de 20 anys, estudia tercer de Medicina. Malgrat la seva ferma voluntat, en ocasions se sent entristida per la seva història familiar després de la tèrbolamort del pare i de l'estat vegetal de la mare en una residència. Fràgil i endurida al mateix temps, ella ha de decidir-se davant els requeriments sentimentals del seu millor amic i els d'un jove metge.

BREU CURRÍCULUM

Diplomada en nutrició i dietètica. Abans de guanyar el premi Pin i Soler 2008 va publicar el llibre de narrativa *Taula reservada* (2006). Posteriorment, amb Oriol Izquierdo, ha publicat *Una festa sobre rodes* (2010).

LA CRÍTICA N'HA DIT...

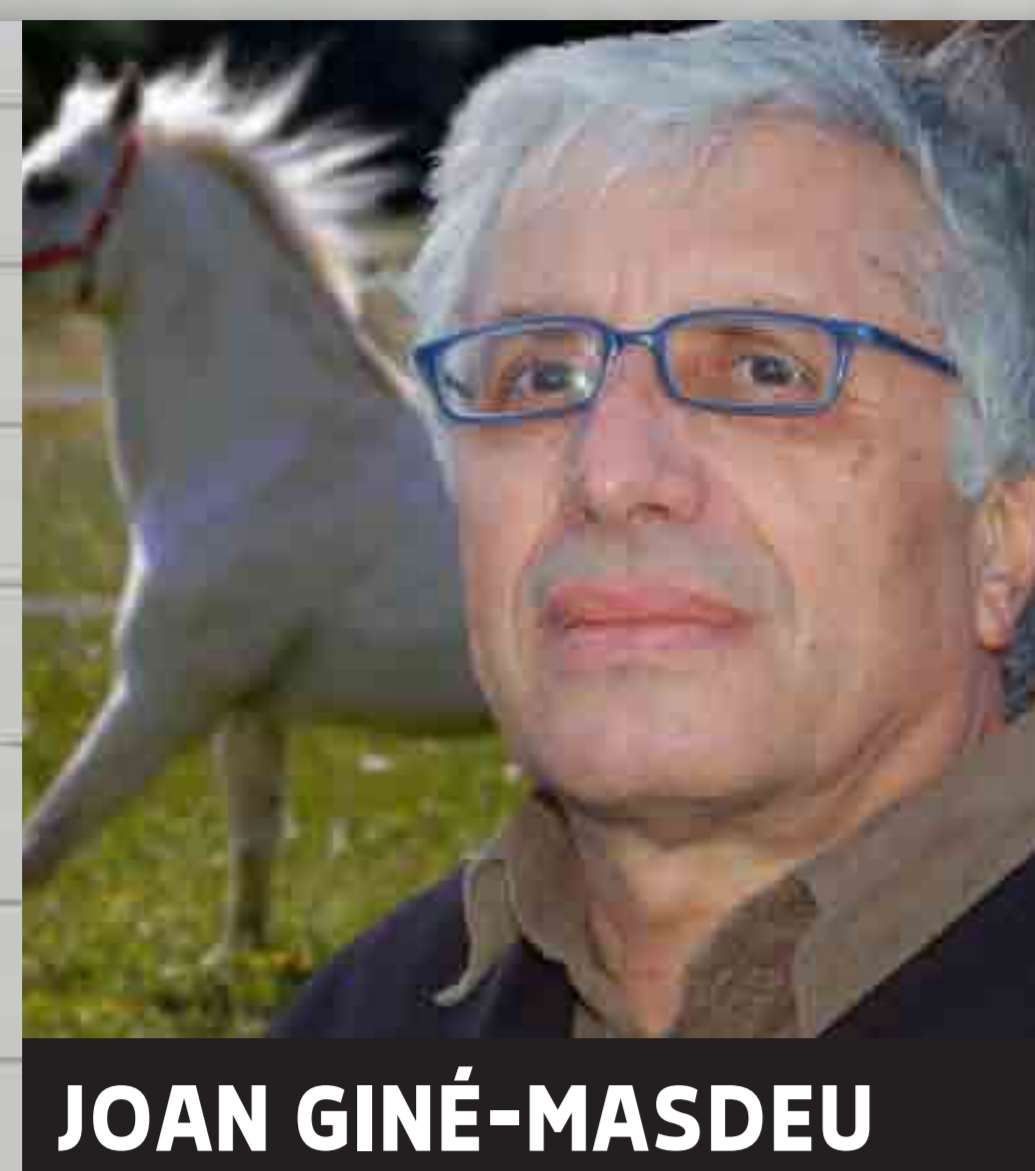
«Dividida en una multitud de capítols, Borau domina molt bé la tensió que imposa la brevetat, les microhistòries que s'obren i es tanquen en dues o tres pàgines, els personatges que apareixen, es mostren i surten de l'escenari.»

«Pedres al camí», Xavier Pla, *Cultura Avui*, 20 de juny de 2009

SIGNIFICAT I REPERCUSIÓ DE LA CONSECUCIÓ DEL PREMI

«Quan vaig saber que havia guanyat el premi vaig sentir molta alegria. Només havia publicat un llibre i, que un jurat triés la meua novel·la entre d'altres, va fer que em sentís recolzada. En tinc un record molt agradable de

tot el que vaig viure i de la injecció d'il·lusió que va representar. El fet de guanyar un premi sempre té repercussió. Els premis donen visibilitat als llibres entre el mar de publicacions i novetats que hi ha a les llibreries. Crec que, sens dubte, va ser una experiència positiva.»

JOAN GINÉ-MASDEU
(Falset, Priorat, 1950)

PREMI DE NOVEL·LA
PIN I SOLER **2009**

El genet nu
(2010)

BREU CURRÍCULUM

Escriptor i mestre. Actualment és director de l'Institut Antoni de Martí i Franquès de Tarragona. Publica el llibre compartit *Poemes ara* (1971). Publica en solitari dos reculls més, *A frec de capítell* (1978) i *Quadern de geografia* (1982) i apareixen poemes seus en diferents antologies de poesia catalana. El 1979 guanya el premi de poesia Ramon Muntanyola.

SINOPSI DE L'OBRA

A la cruenta batalla de l'Ebre, el jove brigadista Paul Brians, fill de pare català i mare americana, és el primer a travessar el riu en l'ofensiva republicana i el darrer a repassar-lo nedant en el replegament del seu exèrcit, després de la derrota. Un gran retaule hiperrealista d'un episodi èpic de la guerra civil, que conté personatges secundaris històrics com Líster, Modesto, Tagüeña, Yagüe o Franco.

SIGNIFICAT I REPERCUSIÓ DE LA CONSECUCIÓ DEL PREMI

«El premi Pin i Soler va significar el meu retorn a l'activitat literària i el retrobament amb les línies d'edició que havia perdut. En tres anys consecutius vaig publicar dos llibres

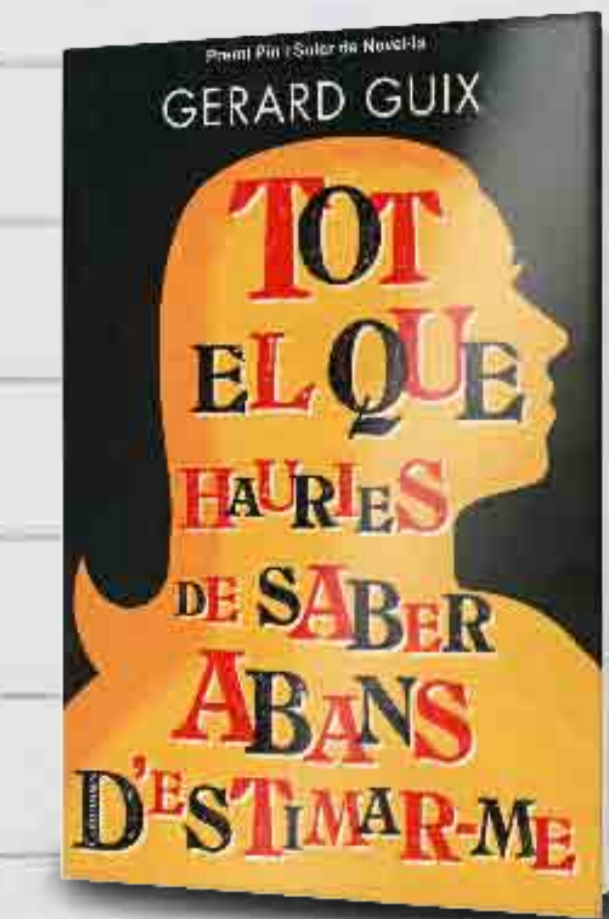
més, un de narrativa i un de poemes, i ara està a punt de sortir la segona novel·la.»

GERARD GUIX
(Vic, Osona, 1975)

PREMI DE NOVEL·LA
PIN I SOLER **2010**

Tot el que hauries de saber
abans d'estimar-me
(2011)

SINOPSI DE L'OBRA

Ja fa cinc anys de la trobada casual d'en Gerard i l'Anastàsia a Londres. Poc temps després, la noia va anar a viure amb ell a Barcelona, on el jove ha aprovat de convertir-la en algú diferent de l'estudiant russa que el va atraure, alhora que ella ha mantingut un desconcertant silenci sobre el seu passat. Una trama narrada al llarg d'un misteriós viatge amb cotxe al centre d'Europa ple de *flashbacks* sorprenents, a la riba suïssa del llac Lemán.

BREU CURRÍCULUM

Escriptor, guionista i dramaturg. Més enllà del premi Pin i Soler, ha guanyat el premi Fundació Romea de Textos Teatral 2006. Ha publicat, entre d'altres, les obres *El cementiri* (Columna Edicions, 2013), *Dia de caça* (Columna Edicions, 2007) i *La deriva dels continents* (Angle Editorial, 2005 i LaButxaca, 2013).

LA CRÍTICA N'HA DIT...

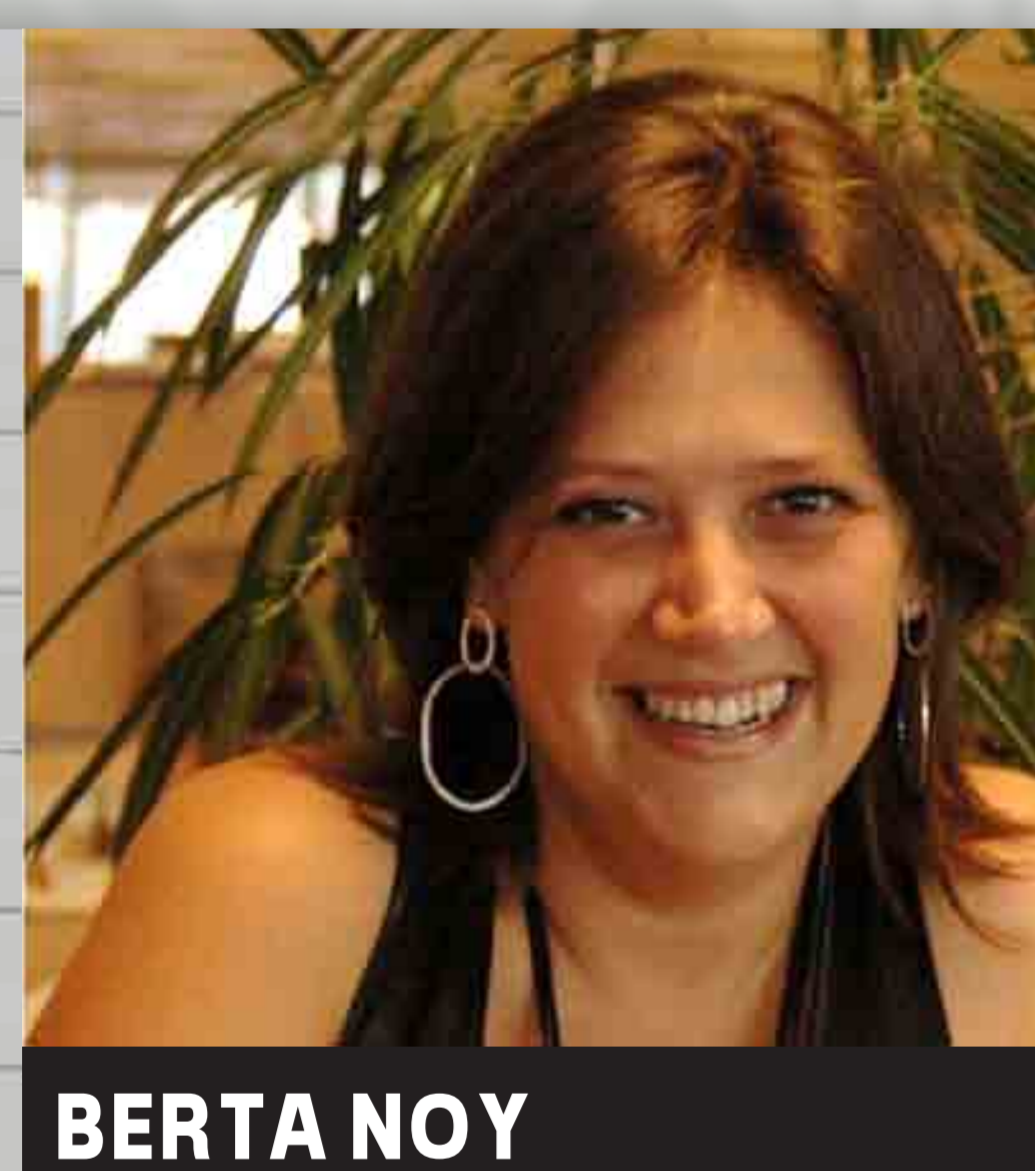
«Sense reivindicacions ni proclames, explicant sobre la marxa la peripècia d'una parella en hores baixes, que, buscant solució als seus problemes, viatja al costat suís del llac Lemán, on resideix un prestigiós escriptor que acaba de publicar una falsa autobiografia, prencos una narració desenganyada i nihilista. Actual. Amb una retòrica nova, feta d'imatges, citacions i préstecs

formals; amb barreges de to, interferències sonores, ambigüitats de sentit i una lògica de l'excés. Sense aquesta estètica que embalsama una aventura vital. Novel·la irònica i despreocupada, que, parafraçant Susan Sontag, ho veu tot entre cometes. Molt recomanable.»

«El novel·lista que filma», Anna M. Gil, *Culturals La Vanguardia*, 22 de juny de 2011

SIGNIFICAT I REPERCUSIÓ DE LA CONSECUCIÓ DEL PREMI

«Una gran sorpresa i alegria. Donar-me a conèixer pel públic i un impuls per la meua carrera literària.»

BERTA NOY
(Barcelona, Barcelonès, 1970)

PREMI DE NOVEL·LA
PIN I SOLER **2011/2012**

Llocs que no surten als mapes
(2012)

SINOPSI DE L'OBRA

Al funeral del seu amant, la Clàudia recorda com va conèixer l'Elliott més de vint anys enrere. Malgrat la diferència d'edat que els separava, es van veure arrossegats per una passió tan intensa com destructiva. Quan es retroben per casualitat, ella viu una vida feliç amb un altre home. Però fins on pot arribar l'ombra del primer amor? Només s'estima de veritat una sola vegada?

BREU CURRÍCULUM

Llicenciada en Filosofia per la Universitat de Barcelona el 1994. Treballa com a editora executiva a l'Editorial Planeta des del 1997, i des del 2006 és professora al Màster d'edició de l'Institut d'educació contínua de la Universitat Pompeu Fabra. És autora d'un llibre de poemes i de tres llibres de narrativa.

LA CRÍTICA N'HA DIT...

«A la novel·la *Llocs que no surten als mapes*, Berta Noy també es recrea en les pèrdues. La protagonista assisteix a dos funerals: el del pare i el de l'amant. Però el llibre és sobretot una història d'amor. De l'ombra del primer amor, que fa honor al tòpic i és allargada, tirant a eterna.»

«Som esclaus de l'esperança», Eva Piquer, *Arallegim*, 6 d'octubre de 2012

SIGNIFICAT I REPERCUSIÓ DE LA CONSECUCIÓ DEL PREMI

«Guanyar el Pin i Soler em va permetre donar-me a conèixer d'una manera molt més àmplia que fins a aquell moment. Per la rellevància del premi, i perquè

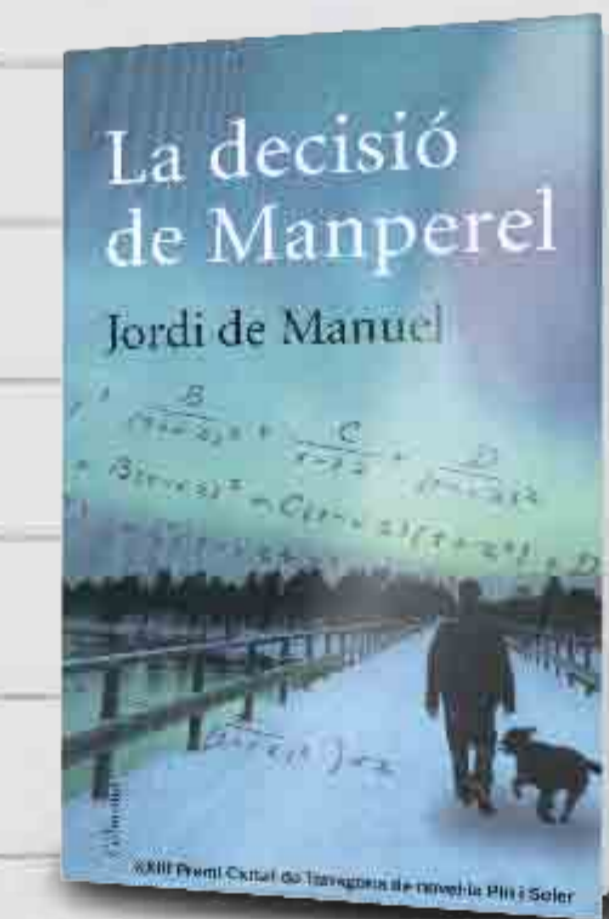
el gènere de la novel·la és sempre el que té una més àmplia cobertura mediàtica, la publicació de *Llocs que no surten als mapes* em va posar al mapa, si se'm permet el joc.»

JORDI DE MANUEL
(Barcelona, Barcelonès, 1962)

PREMI DE NOVEL·LA
PIN I SOLER **2012/2013**

La decisió de Manperel (2013)

SINOPSI DE L'OBRA

Viktor Nikolàievitx Manperel és un matemàtic que ha resolt un dels Set Problemes del Mil·lenni; renuncia a un premi prestigiós i se'n va a una misteriosa illa àrtica, on coneix Kiril Bonotov, el carter de la petita illa, que li va portant una sèrie de gravacions del seu difunt pare. Descobrirà el seu talent i el motiu pel qual ha estat escollit. Haurà de prendre una decisió que pot afectar a tota la humanitat.

LA CRÍTICA N'HA DIT...

«Una redacció acurada, lenta i molt reflexiva va creant una atmosfera adient per reflectir l'obsessió del científic. El nus de la novel·la s'accelera quan Manperel rep la primera carta del pare, també matemàtic, amb qui fa anys que no es parlaven. Aquí el relat pren força, amb l'ajuda d'una misteriosa esfera brillant, amb propietats infinites, i les reaccions sorprenents del gos Grisha.»

«Molta ciència i poca ficció», Jordi Capdevila, *Cultura Avui*, 25 d'octubre de 2013.

BREU CURRÍCULUM

Mestre de secundària i escriptor. Ha publicat diverses novel·les combinant, sobretot, el gènere negre i la ciència-ficció. També ha escrit nombrosos relats per a infants, joves i adults aplegats en reculls propis i en antologies amb altres autors. Ha estat guardonat amb diversos premis literaris, entre els quals destaquen el Premi El Lector de l'Odissea, el Premi Ciutat de Mollerussa, el Premi Pere Calders, el Premi Manuel de Pedrolo, el Premi Ictineu i el Premi Ciutat de Tarragona Pin i Soler. És creador de la sèrie de novel·les de gènere negre protagonitzades per l'inspector Marc Sergiot.

SIGNIFICAT I REPERCUSIÓ DE LA CONSECUCIÓ DEL PREMI

«Guanyar aquesta edició del Premi Ciutat de Tarragona, amb 100 novel·les originals en català presentades, amb una obra com *La decisió de Manperel* ha estat per a mi un fet important. Per una banda suposa reivindicar-

me com a novel·lista de ciència-ficció, per una altra, constatar que una obra de gènere (de literatura "popular") també pot merèixer un premi important en el panorama literari català, la qual cosa es un petit pas que contribueix a normalitzar la literatura catalana.»